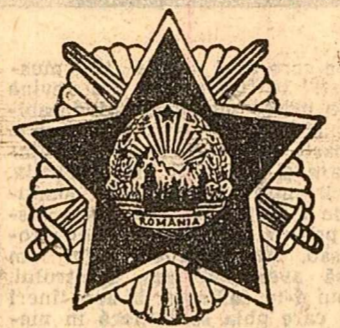

Știința

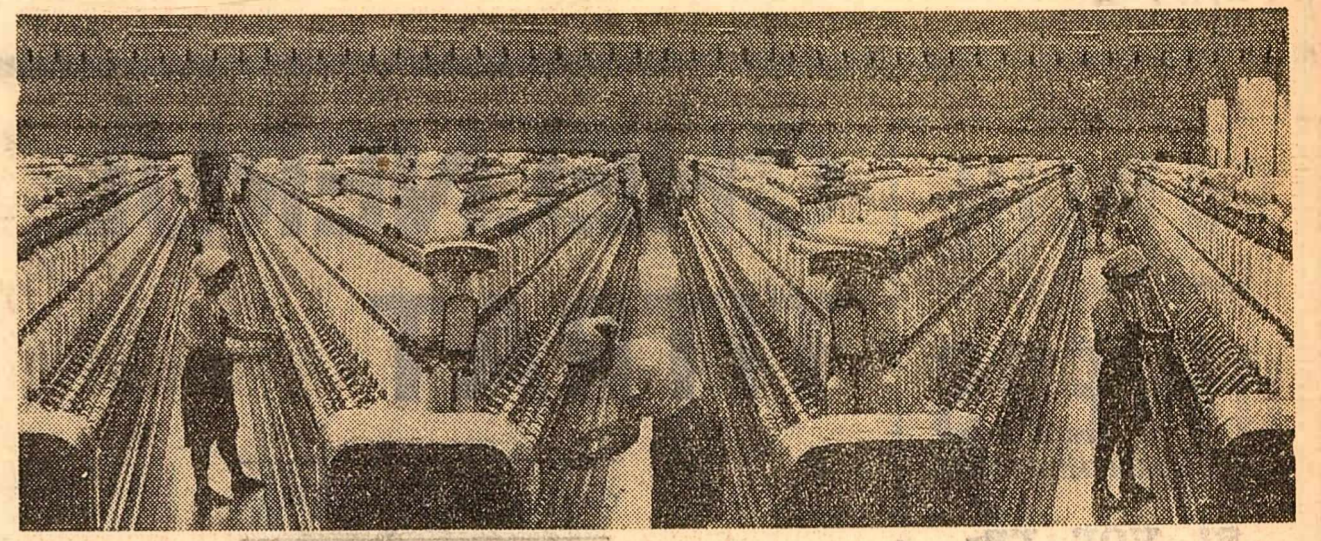

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7388

Simbătă 1 iulie 1967

8 PAGINI - 30 BANI

Într-una din secțiile Filaturii Române de Bumbac din Capitală Foto: Agerpres

ancheta economică

EVALUĂRI FICTIVE

care denaturează eficiența economică a unor investiții

PAG. V-VI

I A V A Ș — I A V A Ș
Povestire de Traian Coșovei

Problema în discuție — evaluarea corectă, pe baze reale, a costului utilajului și instalărilor noller obiective industriale — prezintă o importanță deosebită în politica de investiții a statului. Este suficient să menționăm că în ansamblul cheltuielilor de investiții utilajele și instalațiile au o pondere predominantă, existând tendința de creștere a acestora, pe scara reducerii proporției valorii lucrărilor de construcții. Oricum denaturare sau evaluare greșită a costului utilajelor și instalațiilor determină o neconcordanță între fondurile alocate pentru noile obiective și cele efectiv utilizate; drept consecință, se solicită suplimentări de fonduri de la bugetul statului pentru acoperirea diferențelor, sau se creează economii fictive.

CUM ÎȘI FACE LOC ARBITRARIUL

Ne-am oprit mai întâi la IPROMET, deoarece acest institut are de executat un volum important de proiecte pentru noile obiective siderurgice. Mecanismul evaluării n-l-a expus ing. Mircea Encioiu, șeful sectorului tehnologic al institutului.

Sînt, însă, diferite puncte de vedere în ce privește modul practic în care se face această evaluare. În general, la fiecare dintre cei care concurează la stabilirea prețurilor se manifestă tendința de a obține o falsă eficiență economică în domeniul lor de activitate. Iată, succint, câteva păneri care demonstrează această tendință.

OPINIA PROIECTANTULUI

— Nu respectăm cerințele legale privind evaluarea — arată ing. Encioiu. Prețul de deviz se stabilește de proiectant prin corelare sau prin

calcul amănunțit pe elemente de cost la prețurile în vigoare. Debutul îl trimitem la una dintre elementele constructive de masină ca să avizeze prețul stabilit de noi. Desigur, uzina avizează acest preț fără o analiză amănunțită, deoarece nu are nici o răspundere în respectarea acestui dat. Dar, cînd sînt să asigure anumite avantaje, propune prețuri mult mai mari. Chiar prețurile majorate sînt însă modificate după ce s-a fabricat utilajul, bineînțeles în sensul mării lor. La rîndul său, acest preț trebuie aprobat de ministrul de resort pe baza argumentației uzinei. Ministrul aprobă, de obicei, în jurul prețului avizat.

A UZINEI CONSTRUCTOARE

— Proiectantul face corelarea cu ceea ce îi convine, pentru a obține un preț de deviz cât mai ridicat, afirmă ing. Paul Florescu, director comercial al uzinei „23 August”-București. De cele mai multe ori se cere urgent avizările, fără a se pune la dispoziția uzinei elementele de calcul necesare. Și încă un aspect: uzina avizează un preț mai ridicat, dar proiectantul lasă în calcul de sarcini tot ce a prevăzută el, cît îi convine...

A MINISTERULUI

— La baza stabilirii prețului informativ stă, adesea, o documentație extraordinară de sumară — susține tov. Gheorghe Nestorescu, director al Direcției plan financiar-prețuri din Ministerul Industriei Construcțiilor de Masini. Institutele de proiectări sînt interesate ca utilajele proiectate să fie cît mai ieftine: de aceea „uită” să primească anumite elemente, sau nu fac corelări corecte. Pe de altă parte, uzinele „umflă” prețurile, pentru a-și sporii artificial rentabilitatea...

UMFLAREA COSTURILOR

Merită să proclamăm că diferențele de „evaluări”, cu care se face adesea corelarea, nu sînt deloc negliabile. Un exemplu: IPROMET a stabilit în deviz pentru produsul „mese turnate” — proiect 21096/1967, pe baza unei corelări perfecte, prețul de 15 lei/kg. Proiectul a fost trimis la avizare uzinei „23 August” care a avizat „35 lei/kg — deci mai mult decît

F. S.
(Continuare în pag. a III-a)

Gheorghe RADEL
(Continuare în pag. a III-a)

Telegramă

Tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a trimis o telegramă președintelui Republicii Somalia în care se spune:

În numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal adresez Excelenței Voastre călduroase felicitări și cele mai bune urări de prosperitate și progres poporului somalez prieten, cu prilejul celei de-a VII-a aniversări a proclamării Independenței Republicii Somalia.

Folosesc această ocazie pentru a-mi exprima convingerea că bunele relații dintre țările noastre vor cunoaște o dezvoltare continuă în interesul ambelor popoare, al înțelegerii și colaborării internaționale.

Noțiunea productivității în cercetarea științifică

Un factor important, care determină de la început productivitatea muncii științifice, este precizarea direcției în care trebuie îndreptat efortul intelectual. Ea poate fi asigurată prin stabilirea judicioasă a tematicii cercetării științifice. În cadrul științelor tehnice, în domeniul mecanicii, abordarea lor se încearcă la noi abordarea unor probleme care desigur sînt de mare actualitate științifică, cum sînt aerodinamica super și hipersonică, magnetohidrodinamica et

ing. Șerban SĂNDULESCU
cercetător științific principal la Institutul de Mecanica Fluidelor

te, în domeniul mecanicii, abordarea lor se încearcă la noi abordarea unor probleme care desigur sînt de mare actualitate științifică, cum sînt aerodinamica super și hipersonică, magnetohidrodinamica et

Medgidia, dînd bună parte din producția noastră de ciment. Productivitate sporită în munca științifică înseamnă și evitarea unor paralelisme inutile în cercetare care duc la trosirea de muncă și fonduri. Este adevărat că, în urma dezvoltării impetuoaase a științei din ultimele decenii, au apărut unele științe de frontieră: fizica plasmă, aerotermochimie etc., care operează cu noțiuni și metode specifice mai mult ramuri ale științei. Aceasta nu justifică însă ca aceeași problemă, eventual cu mici deosebiri, să fie studiată simultan și independent în două institute. Este, spre exemplu, cazul unor probleme referitoare la gazele rarefiate și ionizate care constituie, în același timp, preocuparea unor colective ale Institutului de mecanica fluidelor și Institutului de fizică-București. Cînd se ivesc astfel de cazuri, iar ambele institute cercetează aspecte diferite, deși adiacente ale aceluiași probleme, se impune organizarea unei colaborări strîns între colectivele respective, care pot să-și unească eforturile, să facă schimb de cunoștințe și idei și folosesc același laborator. Astfel se va asigura o productivitate sporită a muncii științifice, evitîndu-se inutilele eforturi paralele.

Încă un factor de mare însemnătate pentru productivitatea muncii științifice reprezintă înălțimea logică a diverselor faze ale cercetării, pînă la contribuția la creșterea ei substanțială, la o finalizare mai rapidă și mai corectă a rezultatelor. Pentru ilustrare ne putem referi la problema recoltării stufului în Delta Dunării. S-a început exploatarea acestei materii prime fără a se face o cercetare complexă pre-

(Continuare în pag. a IV-a)

(Continuare în pag. a IV-a)

Căldură mare...

Au venit căldurile. Răcorirea trupului e o treabă dificilă, fiindcă la stranduri e aglomerație. Mergi pînă acolo în aglomerație, stai aglomerat și te înțorci aglomerat. De vină, evident, sînt căldurile, precum și amatori de strand: dacă n-ai ține toți să meargă mai ales în zilele libere și călduroase, dacă ar mai alege, prin rotație, și cite o zi ploioasă, ar încăpea mai mulți.

Realitatea este însă că gospodarii Capitalei, în ce privește strandurile, au preferat să se consoleze cu situații amăgitoare și să nu privească în față faptele cunoscut de celălalt. Care sînt aceste fapte? Un strand existent la rondul Cobuc, care are trei bazine, a fost desființat. Altul, identic, de la Gara de Est, a rămas cu un singur bazin rezervat pentru U.C.F.S. Ciurelul a-bia urmează să fie dat în folosință. Bazinul mic de la Sfinții Voievozi, pus la îndemina publicului în situațiile I.C.A.B., în realitate e deschis pentru public doar duminică; alți bazine modest, Meltzer, a fost și el desființat înainte de a fi căpătat în loc altul mai bun. Teul e momentan scos din circulație, iar toate strandurile care există pe Herăstrău, ca să se păstreze frumusețea peisajului, au fost desființate.

Din această cifră puteți înșă scădea fără grijă 18 000 de locuri, cît reprezintă pe hîrtie strandul lacului Tei, în prezent rîmas pe uscat; gospodarii I.C.A.B., speră după o manevră nedebacă cu digul de acolo, să termine noul stăvilor la 1 iulie și recunoască pînă atunci capacitatea pe care o posedă — pe hîrtie — este de 44 500 locuri. Intre acestea, cinci mii de locuri sînt reprezentate de Snagov, plină la care transportul e ceva mai dificil și unde, totuși, cu ajutorul vecinilor noștri ploiești, capacitatea se dovedește neîndeplătoare în raport cu populația și cu spațiul, berechet, rîmas liber pentru eventuale extinderi.

Sergiu FARCAȘAN
Continuare în pag. a VII-a

UZINE ÎN JUNGLĂ

CORRESPONDENȚA DIN HANOI DE LA ADRIAN IONESCU

O uzină dispersată — iată țelul călătoriei organizate de gazele vietnameze dis-de-dimineață, tînuindu-se seama de riscul unor raiduri americane. De altfel, este motivul pentru care viața citadină e mai intensă în zilele și în orele de seară. Parcurgem astfel cu greu străzi aglomerate, deși soarele încă nu a răsarit.

Înșă pe o din porțile Hanoiului ne aflăm în mijlocul complexului industrial Ha Dong, alcătuit din uzina de mașini unele și mai multe întreprinderi de bunuri de consum, care a fost în ultimul timp bombardat cu sălbăticie. Numai în cursul unei singure acțiuni piratului aerului au lansat aici, pe o suprafață de circa un kilometru pătrat, peste 50 de bombe explozive, unele de trei mii de livre greutate, și 100 bombe cu bile. În limbajul oficial al comunicatorilor americane acțiunea a fost calificată drept un raid masiv asupra unei garizoane și construcții militare, afirmație ce încearcă să ascundă opiniei publice mondiale, tot mai îngrijorate de extinderea și intensificarea bombardamentelor, un nou aspect al planurilor agresive americane: încercarea de a distruge sistematic întreprinderile producătoare de bunuri de consum pentru populație, în scopul de a o lipsi de cele necesare traiului.

Scheletele metalice contonsonante de explozii ale halelor, situate la cîteva sute de metri de sosea, ne fac să ne întreprindem călătoria pentru cîteva minute. Străbătem această distanță în zig-zag, ocolind la fiecare pas crăterele ce au răscolit pămîntul. De jur împrejur cîmpuri de orez și nici un obiectiv militar. La mică distanță, blocuri muncitorești pustii, unele în ruine. Un mic institut de cercetări alimentare, distrus și el, ca și pașoada din imediata apropiere și cîmîntul ce-o înconjoară. Intre zidurile sale arse o statuie a lui Buda a scăpat ca prin minune. Această imagine dezolantă mi-a readus aminte de declarația președintelui S.U.A.: „Noi nu avem deloc dorința de a devasta ceea ce poporul din Vietnamul de nord a construit cu mare greutate”. O declarație pe care realitatea tragică o dezmente necruțător.

(Continuare în pag. a VII-a)

Telegramă

Domnului Lester PEARSON
Prim-ministru al Canadei
OTTAWA

Cu ocazia celei de-a 100-a aniversări a zilei Federației Canadei, vă transmit, domnule prim-ministru, în numele meu personal și al poporului român, urări de sănătate și fericire pentru dv. personal și de pace și prosperitate pentru poporul canadian.

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Alianța inerției

opinii

Cine nu admiră traiectoria spectaculoasă parcursă de România în ultimele două decenii de regim socialist? Mica „Belgie a Orientului” a intrat, la început mai timid, mai anevoios, apoi cu o vertiginosă autoprospere, pe orbita civilizației moderne. Vechem starea de latență socio-economică s-a lichidat într-un puternic stimul economic, politic, moral și cultural. Singele pulsează viguros în aorta României socialiste, inima națiunii bate ritmic, viv.

Biologia socială ne avertizează însă asupra posibilității recidivării unor viruși și a apariției altora, cînd nu ne cultivăm permanent anticorpii cu ajutorul cărora societatea noastră poate infringe orice maladie. În același timp, cere să ne reglăm respirația după ritmul de mișcare al lumii. Sensul superiorității socialiste nu rezidă tocmai în capacitatea de a evita osificarea societății, de a-și sporii mobilitatea. Socialismul este, în etapa actuală, un permanent proces de perfecționare socială, de ameliorare a relațiilor de producție și a relațiilor dintre oameni, de flexibilizare a aparatului administrativ, de adaptare la evoluția științei, a forțelor de producție, a omului.

Teama aceasta este, de altfel, esența preocupărilor cu caracter politic și organizatoric ale partidului și statului român în perioada desăvîririi construcției socialiste.

Partidul comunist promovează măsuri de descentralizare economică, de simplificare a relațiilor dintre instituțiile centrale și unitățile de producție, de eliminare a zăgăzurilor administrative artificiale și a factorilor de stînjire reciprocă a diferitelor organe. Se cultivă o atitudine științifică, de înțelegere a sensului legilor obiective economice și sociale, de respectare a comandamentelor lor. Se combatte atitudinea de orientare a legii și care determină legile să se distimuleze, să capete căile de manifestare ocolite, necontrolabile și imprevizibile, să genereze ano-

malii, mici monștri organizatorici. Partidul curăță terenul vieții sociale de obstacole; înlătură ceea ce baricadează sau sufocă inițiativa, creativitatea, eficiența activității creatoare, ceea ce împiedică satisfacerea armonioasă a cerințelor societății.

Un suvoi puternic de aer proaspăt pătrunde în toate compartimentele. Sînt forțate ferestrele unor încăperi mult timp clăuse. Ferestre deschise în cuie, lipite cu benzi de hîrtie de cei care au fobia curentului, a mișcărilor de aer. Atmosfera închisă, stătută, ușor fetidă a camerelor în care nu s-a măturat de mult și cu care plămîni și simțul olfactiv al locatarilor s-au acomodat, este primărită. Unii se ridică buimaci din paturile defașcate în care au hibernat îndelung, încercînd în zadar să-și acopere goliciunea cu plămîni groase. Poartă la perete uși prin care priviri străine nu mai pătrunseseră de mult și dincolo de care domnea un clar-obscur ocrotitor și narcotizant. Un vînt puternic alungă praful așezat pe lucruri, hîrtiile adunate în vînturi, unuioal strălucit. Vîntul purificator al spiritului rațional împăraștie grămizi de prejudecăți, ca pe grămizi de frunze moarte, rostogolindu-le în rigoli. Furnute puternice aruncă jeturi spălînd mîlul birocratic. Se împăraștie pîcă nepăsării, a toleranței, la adăpostul căreia ugerul statului e mulș și de unele mîini hrăpărețe sau de mîini indolente ce lasă să curgă în gol, să ude pămîntul, laptele trudei tuturor.

Dar motorul acestui curent social primitor nu sînt elementele naturale ci oamenii. Cei ale căror aspirații se integrează aspirațiilor generale, ale căror mentalități și interese se calchează pe cele exprimate de partid. Partidul își poate înfrîntul programul său inovator, îndrăznet, creator, își poate materializa ideile înaintate numai prin oameni, cu ajutorul lor, prin acțiunea lor.

Dumitru POPESCU
(Continuare în pag. a II-a)

(Continuare în pag. a II-a)

Satisfacție, dorință de a munci mai bine pentru țară și pentru noi

— La ora asta — i-a declarat corespondentului „Științei” un muncitor din „Automatică” — nu veți găsi nicăieri, în nici un colectiv din țară, vreun muncitor care să nu fi aflat de noua hotărîre cu privire la mărirea salariilor mici, să nu fi comentat: am citit cu toții textul Hotărîrii, ne-a interesat pe toți, chiar și pe cei calificați, care avem salariu mai mare.

ne spune Aglala Pană. Eu împreună cu sotul meu vom realiza un spor lunar de 150 lei, care contăz la un buget ca al nostru. Întrebat-le și pe Elena Gorea și Maria Dumitriu, mame a cite doi copii, și veți vedea cum prevederile astea ne-au încălzit sufletul. Ne dăm seama că banii ăștia n-au putut iesi din altă parte decît dintr-o sporire a avuției țării, a producției. Trebuie să ne dăm osteneala să lucrăm și mai bine ca să sporim și mai mult această avuție, să dăm posibilitate conducătorilor de partid și de stat să ducă și mai departe programul de creștere a nivelului de trai. Banii aceștia ne vin cu un an mai devreme decît prevedea planul cincinal. De noi depinde să înșinem și alte depășiri: să închiutăm cu cită însuflețire vom lucra!

— Alături cu toți o mare familie, a spus tînăra arhivară Elena Patache, și vă închipuiți cît ne bucură faptul că veniturile noastre au sporit cu trei miliarde și cinci sute de milioane lei anual, datorită mărirea pensiilor, a unor salarii, reducerii unor prețuri și, recent, plusului de 1,2 miliarde lei anual de la Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliului de Miniștri. Mama mea este văduvă: pe lângă pensia fratelui mei, am căpătat și eu acum un spor de salariu. Fiecare spor se adaugă la celelalte și, pe planul familiei noastre, reprezintă un cistig care se face simțit.

— Înainte de a trece la societăți concrete — ne spune Francisc Toth, de la Truseni de construcții nr. 1 Crișana — vreau să vă spun ceva despre calificare. Eu sînt necalificat și lucrez într-o grupă de zidari din Oradea. Oricum ban primit în plus mă ajută nu numai să trăiesc mai bine, dar, trăind mai bine, să pot și eu să-mi ridic nivelul de cultură și de pregătire. Chibzuiesc cu marea-mea.

— Dacă vă duceți înăuntru — a spus portarul Dumitru Dumitrescu — veți constata că toți muncitorii noștri au salarii mai înalte decît cele prevăzute în Hotărîre. Eu însă, la oală cu sota mea, căpătăm un spor dublu, pentru că și ea se află în aceeași categorie de salarizare cu mine și cu alții care avem munci administrative, la curățenie.

Tudora Ion, femeie de serviciu, ne declară simplu: — Sporul reprezintă mai mult decît pîinea de zi cu zi pentru întreaga noastră familie.

Dacă la întreprinderi ca „Automatică” mărirea nu-i cuprinde pe muncitorii prozoru-zisi, în schimb — așa cum preciza și textul Hotărîrii — de acest spor vor beneficia în proporție mai însemnată categoriile largi de muncitori din industria ușoară și alimentară, din construcții, transporturi, telecomunicații și alte domenii. La fabrica de tricotate „Moldova”, de pildă, sporul îmbrățișează un număr mai mare din totalul personalului.

— Specificul muncii la bobinat, rețansat, împachetat, curățat siglele secții ca aici să lucreze un număr mai mare de femei necalificate.

5263 SL

FAPTURI DIVERSE

...și vor rămîne de căruță

Alba Iulia. Autobuzul D.R.T.A. 81-CJ-305, Sibiu—Cîmpeni sosește cu 30 de minute întârziere. Abia a ieșit din oraș și s-a oprit de față cu o mașină. După câteva minute, autobuzul constată că n-are ulei. Pînă s-a aprovizionat din oraș, s-a lăsat seara. În sfîrșit, la drum! După alți kilometri sferul constată că nu mai are benzină. Împrumută. Din nou halta 30 de minute. Cu 18 km înainte de Abrud, autobuzul se oprește iar. Frînelor sint de vină. S-au defectat. E ora 22. Cei 40 de călători petrec noaptea aici. Abia a doua zi este trimis alt autobuz în ajutor. Păcat că în el nu s-au aflat și cei din conducerea D.R.T.A. Cluj, care trimt în cursă mașini astfel, „pregătite”. Procedință asta, vor rămîne și ei de autobuz (și de căruță).

După ureche

In urmă cu un an de zile, Stan Nicolae, salariat la G.A.S. Ostrov (Adamclisi) a sîrbătorit venirea pe lume a rudii sale. A invitat acasă rude, prieteni. Ce a urmat, e lesne de ghicit: Mincare, vin, muzică. Un pic i-a distrat câteva caesuri. După un an Stan Nicolae e obligat să plătească 99 lei. — „Iată pentru compozitor” (nu uitați, muzica a „asturată” un pic cuplul). Invitații, care au cîntat din gură, nu ridică și au prezență!

Aviz fumătorilor

Unde duce neatenția: Aurel Simin din Blăgești (Bacău) a intrat în magazinul mixt din oraș după cumpărături. Și-a aprins o țigară. Chibritul, aruncat... pe un butoi cu petrol aflat lângă magazin, a produs o explozie. Incendiu! A distrus în întregime magazinul. Pagube — 195 mii lei. Probabil că după cele întimplite (dar mai ales pentru ce va urma) Aurel Simin se va lăsa de fumat. Și va spune și la alții citi îl costă pe el țigările.

Vatmanul laș

Intr-una din nopțile trecute, Ion Dibu (68 ani, str. Ghiculescu 35) a fost găsit mort între linia tramvaiului, în stația Stefan cel Mare. Victima fusese pîrșită cînd era în încălzire în viață. Identificarea infractorilor se anunță dificilă. Lucrătorii miliției au lăcut o amplă anchetă, cercetînd un mare număr de tramvaie. Și lapele odioase au ieșit la iveală. Omul a fost călcat de tramvaiul 3 022 de pe linie 27, condus de Nicolae Dumitru. N-avea nici un pasager. Doar cele două textoare. (Au văzut și au tălmăcit). Fugind de la locul accidentului, manipulantul și-a agravat situația. Cercetările continuă.

Fără rate

Cooperativa de consum din Surduc (Zalău) ajunsesse pentru salarii săi un fel de... bancă de credit, o mană cerească. Cine avea nevoie de bani (pentru înțesarea nevoalelor înlocuitor de vânzare-cumpărare contract diferite mărfuri. În locul obiectelor prevăzute în contract ridicau din magazin contravaloarea lor în bani. Acia ar proceda Georgehe Danciu președintele cooperativei, Victoria Hanulescu, planificatoare, Vasile Berar, Rozalia Pop, Cheza Iakab, Viorel Hanulescu, Conșabă, Teofil Bîrsan și Vasile Puscaș, gestionari. Prejudiciul cauzat astfel avutului obște se ridică la 67 720 lei. Pentru „împrumuturile” din banii statului, inculpații au primit pedepse între 2 și 9 ani închisoare. Și nu în rate.

De doi lei litigiu

Navrom Galați — portul de cherestea — a cerut miliției rașionale Tg. Ocna să-l urmărească pe debitatorul Georgehe Danciu din Tg. Ocna (fără alte date) pentru plata sumei de... 455 lei reprezentînd „mese servite la cantină” (cite mesep). Apreciind grija pentru recuperare prejudiciului cauzat avutului obște. Dar să facem o scoteală: 1.50 lei timbre pentru corespondență Navrom plus 1.50 lei timbre pentru răspunsul miliției fac 3 lei. Oare munca lucrătorului în sarcina cu identificarea debitatorului valoarează doar 1.55 lei? Mai mare daraua decît... paraua. Rubrică redactată de: Stefan ZIDARITA Stefan DIDICA cu sprijinul corespondenților „Scînteia”

CHELNERUL TIRAT

de Lascăr SEBASTIAN

In Consorțiu economic, Ion Ghica ne face cunosținută cu unul Costache Dobrotinescu din București, care, avînd el „stomac bun și cerul gurii sîmbure” și fiind „om cu gust... la mîncare”, aștepta să capete o moștenire și vrea să deschidă un birou pe cont propriu, sîtul de-a fi slugă la boieri ca sufragiu. Dar — își dădăa omul cu ideea — „n-are alege locuina Bucureștii, unde sint mii și cîntăci de biruri, de grădini și de conșării, ci m-ăs ar dă într-un oraș de provincie, în vreun port cum e Brăila sau Galați, unde lumea n-are văzut încă ce va să zică un adevărat birt restaurant, m-ăs așeza locuina în Brăila, în piața cea mai nobilă: dejunuri, prînzuri, cîna peuri”. Era, asadar, om cu ambiții mari și frumoase. Cum mostenirea nu întîrzi să-i pice, Costache Dobrotinescu — ne spune mai departe Ion Ghica — peșta trei luni s-a instalat la Brăila în strada Kissiloff, sub casele lui chir Leonida Spilodoni, din Samotracă. Iscusitul nostru scriitor adaugă și amănunțit improprietăți ale acestui „voia ca birtul” său: „În vestibul, sî-i fie bucatăria bucatărie și cîmara plină”, și trece imediat la descrierea copioasă a feburilor de bucate, din care nu lipsea frumoasa bastramă de gîscă, prepararea și servirea, fantazia orului nostru ce ținea foarte la onoare lui profesională, dar cînd n-ai mează și treaba strună.

Toate acestea se întîmplau cam pe la mijlocul secolului trecut; deci cu peste o sută de ani.

Recitînd zilele trecute mai sus rezumatul pasaj din Ion Ghica, mi-am zis: Ce-ar fi să mă duc pe urmele acestui înaintaș și să văd ce-i fac astăzi urmasii într-o nobila inedită de gastronomie?

Pe scurt, am purces la drum. Exact spre locurile pe unde întîlnim premeregător a voit, mai pînă, să calce și unde s-a și statornicit mai încă. Adică prin Galați și prin Brăila.

Creșterea traficului portuar și faptul că ambele orase au ajuns urmele centrelor industriale trebuiau să ducă și la dezvoltarea rețelei de alimentatie publică. Și au dus. Asa se face că, pe lîngă vîduirile vechi care s-au păstrat, se întîlnesc mai la tof pasule, în cartierele noi, cele mai variate forme ale ospătăriei: de la bufetul cel mai modest pînă la restaurantul cel mai modern.

Toate bune. Dar aspectul exterior și atmosfera creată de ornamente, mobilier, veselă etc — măcar cîă au importanța lor — ar fi inutile, ar fi lucruri moarte, dacă ar fi lipsit de omul ce trebuie să le dea viață. Și, în principiu, omul acesta e responsabil unității. El e gazda care — după spusa celebrului gastronom francez Brillat-Savarin — „pofîndu-ne la masă, și-a luat sarcina fericirii noastre pe tot timpul cit stăm sub acoperșul lui”.

Se pune întrebarea: răspund responsabil unității, imediativ „gastronomic”? Duc el mai departe datina cea bună lăsată lor mostenire de un Dobrotinescu și alții?

Dacă relatarea ouri constatări ar putea să înceapă cu concluzia ei, as spune de pe acum că toți, absolut toți responsabili cu care, la Galați și la Brăila, am stat de vorbă — și n-am stat cu puțin! — își cunosc bine profesionea, și-o practică cu drag, caută să înfrîngă dificultățile, unii au și inițiative rodnice. Toți — de la cel mai tînăr, cum e Tudor Stefan (n-a împlinit încă 39 de ani), responsabil al restaurantului zahana „Ialomița” din Brăila, și pînă la cel mai în vîrstă, Simion Tacheșman (a depășit 60 de ani), unul din cei doi responsabili al marelui res-

taurant „Dunarea” de la Galați. Dar toți, absolut toți, parcă vorbiți au pomenit de un impediment serios în exercitarea normală, cu feroc, a profesiei lor indeobște și în implinirea răspunderii lor deosebite, în special, despre acest impediment va fi vorba mai la vale.

Să ne oprim la unitatea reprezentativă a regiunii, „Dunarea” acum amintitului restaurant, „Dunarea” de la Galați. Unitate cu totul modernă, elegantă, dar nu glacială. Nu o dată, stare unitate de lux — „sobrații” prasilul este sumanată de unități mai mici, dar mai eficiente. Aici nu e cazul. Restaurant „Dunarea”, de obicei, nu se multumeste să-și îndeplinească planul, ci și-l depășește. Asiderînd celelalte unități ale complexului, însă ar fi cel puțin o exagerare să atribuim succesele în întreprindere exclusiv competenței celor doi responsabili, (mos Simon și Niculae Andronache) ori cîi de reale ar fi — cum și sint — aceste calități. De altfel, amîndoi au căsute de acord să-mi spună că „oricîi ar fi un responsabil de precept și de zelos, n-ar fi de ajuns, dacă și oamenii în subordine n-ar fi tot așa”. Au ei a se plînge în afecastă privință? Direcția T.A.P.L. Galați (director Vasile Opreșcu) a avut grația îndreptățită să izvesteaze această unitate reprezentativă și elementele cele mai bine prăgătite. De pildă, seful de sală Gh. Novac nu numai că știe să facă recomandări clientului, întîndu-i gustul, dar în orele de vîrf pune singur mina și servește. Un vechi ospătar ca Poștariu Ghica nu se mărginește la a-și face datoria; el e creator de bună dispozitie, prin propria-i voioșie cu care-ți pune dinaintea bucatele comandate. Un foarte tînăr ospătar Lache Ursu (numără abia 27 de primăveri) e „spum” cu eleganță și, cînd împrejurarea o cere, poate întretine o conversație în franceză sau italiană, limbi ale căror elemente necesare profesiei lui le-a învățat din proprie inițiativă și prin strădînire proprie. Acum, se silește să învețe și germana. „Trebuie! — îmi spune tînărul. Galațiul au devenit un punct turistic și străinii nu ne oculesc”.

Toate bune, dar cu asemenea personal de care nu-i nevoie, „să-i devine” luie fiecare pas, el nu merge în afară de prios misiunea responsabilului? „Mos Simon” e de altă părere. Recunoaște că un personal constîncios, care și-a însușit bine meseria, usurează mult munca unui conducător de unitate, dar n-o poate desființa, pentru că... și în vremea colegul său, Andronache: „Noi am vrea să avem pe cine muștrului, cum spu d-l. Mă refer la acei tînari ucenici care abia se inițiază în meserie. Nu numai că ar fi o satisfacție personală pentru noi să creștem asemenea ucenici, dar e și o necesitate pentru dezvoltarea viitoare a alimentației publice. Ei merg la școală. Dar asta nu-i suficient. Meseria nu-i-o însușești deplin decît la locul de muncă, văzînd și făcînd, cum se spune. E adevărat că azi, paralel cu școala, elevii nu sint trimiși în unități pentru învîțarea practicei. Dar asta nu e decât o consecință a societății noastre, care să-și potocă invers. Adică, să se dea inițiativă practicei la locul de muncă”.

„Ce să ne ascundem! Într-ntre mese se-văză ospătării”, confirmă Gh. Otelea, responsabilul restaurantului Parcului din Brăila.

Nu mai e cazul să trecem mai departe. Acel de al tînimi mi l-au spus cu toții, ca un cor antic, desî s-au exprimat în parte. Si Vasile Patriciu de la „Bucoci” și Mihai Beluțianu de la „Galați”. Tîgîna și Constantin Ilea de la „Valurile Dunării”, și Radu Frîncu de la „Brates” — toți din Galați, cum și Petre Nîit de la „Modern”, și Mihai Cînuț de la bufetii „Delta” din Brăila. Ba de aceeași părere a fost pînă și C. Petcu, responsabilul bufetului „Pancliu” din Galați, care, desi declară că ține la curățenie, își tine unitatea într-o deplorabilă stare din punctul de vedere al igienei. Nu altfel gîndeste Tudor Chiriac, responsabilul restaurantului „Brăila”, măcar că își servește „vinul casei”, parcă luat de pe cuptor, iar creierul grătar — năclîit în fîmă, lîșnînd pe cerul gurii de o căsă crudă, și lipicioasă, de pară hirtie-pergamant pentru grătar n-ar exista. Însă ce va fi gîndind Al. Fleraru, de la „Dunarea abstrastă” din portul Galaților, nu putem ști. Cîntat de trei ori la ore diferite și distantate, n-ai putut fi gîsit la unitate.

În sfîrșit, drunurile făcute prin cele două porturi dunărene, n-au dus la această constatare conșusivă: Bătrînele porturi au, în materie de gastronomie și deservire publică, înșinatii profesii, cum e eroul lăudat de Ion Ghica; au în prezent o seamă de buci responsabili, împătîmîți de nobilia lor indelentincire, care, poartă cu cinste vechea forță. Dar ele sint pline de vîrf pentru dezvoltarea deservirii publice în vitruolul cel mai apropiat. Condițiile în care cresc viitorii ospătari nu par a da cele mai bune rezultate. Oare Ministerul Comerțului Interior nu e dator să treacă la măsuri mai înțelepte? Așa, o întrebare...

Toate bune, dar cu asemenea personal de care nu-i nevoie...

cu o rezolvare promptă față de fiv categorisită, nu o dată, drept superficialitate). Blocarea nu încetinirea mișcării fondurilor, în pofida cerințelor vieții economice, a nevoilor imediate, a fost etichetată grijă fată de avutul obște. (Cu toate că în ficularea eficientă a acestui avut, s-a făcut o risipă grosolană). Multi oameni cinștii, bine intenționați, au fost, pe bună dreptate, impresionatîi prout de asemenea inapertente. Derutată de etichetele principale lînite de cei în cauză, credeau că asa tre-

bută să fie, că este vorba de un rău fatal, inevitabil, apartîndînd metodologiei socialismului. Din draxoste pentru socialism ei „il iertau” aceste racile, zicîndu-și că socialismul are destule calități pentru a i se putea trece cu vederea malformatiile. Asuzitînd cuvîntul partidului, asemenea oameni tac cu bucurie o disjungere radicală între socialism și viruși care se infiltrează în sinele său. Inteles că burocratismul nu este o particularitate a socialismului, ci un fenomen antisocialist, o maladie generată de spiritul îngust, de incompetență și rutină. Că ceea ce este criticabil în orînduirea noastră n-are parțiale organice socialismului, nu sint vicii întîlnite ale societății, ci consecințe ale broștii cu identitate.

Sint însă destul care vîd neajunsurile, le înțeleg cauzele, și cunosc pe vinovatii dar sînt deoparte. Se plîng de defectivitate de la serviciu și fac multă rîsîng de fantezie pentru a etala soluții. Dar, acasă, sau între amici, la slăbă însă, stau deoparte. El stiu bine de pildă, că unii trag chiulul pentru că li se tolerează stiu de asemenea, că unele resurse materiale sint consumate irational. Vîd că există un sistem produs de vîdit și control în întregul proces în care lucrează, că factorii de conducere gospodăresc empiric. Vîd

mulți sint oameni buni, cinștii, activi, combativi. Stiu să lupte bine cu dusmanul la loc deschis, pe fată. Se iau urînd la trîntă cu rivalii vizibili, riscă oculo. Nu stiu însă să lupte cu fîcra ocultă a inerteiei. Fată de aceasta se află în inferioritate tehnică și tactică. Subtilitatea acestui dusman îi depășeste. Asemenea oameni trebuie să-și perfecțione-

PROIECTAREA MOBILIERULUI

Intre produsele industriale legate direct de cerințele, mereu noi, ale cumpărătorilor este și mobila. Evoluția nestelu de viață, creșterea posibilităților de confort, schimbările intervenite în fizionomia apartamentelor, împreună cu considerentele de ordin estetic, reclamă modificări corespunzătoare și în concepția și realizarea mobilierului.

În legătură cu sarcinile proiectanților și producătorilor de mobila, tov. ing. Cezar Portase, tehnolog șef în Ministerul Economiei Forestiere, ne-a relatat următoarele:

Cele două condiții impuse proiectării, interfețele continue (a. să exprime în întregime dezerideratele cumpărătorilor; b. să răspundă tuturor problemelor puse de producție) cuprind în subștanța lor și concepția care trebuie să domine actuala activitate de creație a mobilierului. Pe lîngă funcția estetică, exinșă în materie de mobiler modern la forme simple, linii și unghieri drepte, finisaje moderne pe baza de nitrolacuri și emulsi, cîmpul valorilor estetice, omul modern se lărgeste prin multiple cerințe de utilitate practică. El solicită un

mobiler pe măsura noului său apartament, cu funcționalități multiple, cu piese interschimbabile, pliabie, care să-i satisfacă mai ușor năzuința mereu vie de confort, de spațializare în funcție de numărul membrilor familiei, de profesie și preocupări, de gust.

Acemșta sint cerințele cumpărătorilor, dar la realizarea mobiler este necesar să se țină seama și de posibilitățile de producție. Privită și din punctul de vedere al cumpărătorilor și al producției, problema proiectării mobiler reprezintă o sarcină grea și de mare răspundere. Ea poate fi realizată numai prin o organizare exemplară, prin eforturi susținute pentru desăvîșirea pregătirii profesionale. Altfel, produsele nu vor corespunde exigențelor actuale.

Cumpărătorii fac dese obiceiuri privind utilitatea, durabilitatea, sistemele de imbinare și mai ales linia arhitectonică a unor mobiler. Carența de căpetenie me se pare a fi modul defectuos cum e conceput și organizată proiectarea mobiler. Se manifestă de mult tendința de izolare, de proiectare în paralel, de diminuare artificială a forțelor de proiecta-

re prin măsuri cu totul neinspirate. Ce se întîmplă? Apare un întreg zăvoaie de proiecte. Asta n-ar fi rău, pentru că fiecare vrea să aibă un lucru al său deosebit, un unicat dacă se poate. Dar „mozaicul” păcătuiește din numeroasele lui slăbiciuni. Proiectele realizate în fabricii sint copripunzătoare din punct de vedere tehnologic, dar lasă mult de dorit în ce privește arhitectura; cele realizate de INCEP, dempăritate: sint satisfăcătoare doar ca linie... Nici unele, nici altele nu depășesc însă nivelul funcțional-estetic cunoscut pînă în prezent. Se impuță adesea că piesele unor garnituri — pat studio, dulapuri, mese — sint disproporționate față de spațiul arhitectonic, încît fac din camere un adevărat depozit de mobiler. Deficiențele de buază promese tot de la organizarea proiectării. Tîrîmînt pretendenții, contactul cu CSCAS, ISCAS, instituții care pot da o îndrumare competentă în ce privește gabaritele noilor mobiler, de pildă, se face cu mare amănunțenie. Controlul proiectării devine și el tot atît de greoi. Industria locală mai realizează și astăzi unele modele

de mobiler după un șablon propriu: garnituri cit mai mari și cit mai grele. Este semnificativ faptul că în unele mobiler industria locală consumă 500-600 decm cubi material lemnos la o garnitură în loc de 300 decm cubi, cit e normal. Să nu se creadă că întîm cumva restringerea numărului de modele, țîntim o diversificare reală, mobiler de calitate din toate punctele de vedere, dar și un consum rașional de materie primă. Dar producția mai are multe alte greutăți de biruit din cauza slabei organizării a proiectării. Nucleele de creație, neavînd „garnitura completă de arhitect, inginer tehnologic, tehnicieni, desenatori, trimiț aproape fără excepție proiecte incomplete.

Este aproape de necrezut că industria de mobiler, foarte mult dezvoltată în ultimii ani, cu fabrici avînd capacități mari de producție — între 10 000 și 20 000 de garnituri pe an — dotata cu tehnica cea mai modernă, nu dispune decît de cîțiva proiectanți copripunzători. Restul? Improvizatii. Și să te mai mire? Sint cazuri cînd unele proiecte de mobiler sint făcute chiar de directorul sau inginerul șef al întreprinderii. Și ceea ce este mai grav, uncei chiar la INCEP, de pildă, apar adevărate recolte de proiecte-hibrid. Cauza e ușor de înțeles: pregătirea cadrelor de proiectare a fost cu totul neglijată. Specializarea în domeniul arhitecturii mobilerului, organizarea ouri cursuri pentru tehnicieni-proiectanți, găsirea și altor forme de pregătire a desenatorilor, de pildă, calificarea lor pe lîngă centrele școlare forestiere, sau în școlile tehnice de arhitectură, sint măsuri ce se cer a fi luate cit mai repede.

Și încă o anomalie: chiar și putinele forte de proiectare ce există sint diminuate, de cele mai multe ori în mod cu totul artificial. Cum? Datorită sistemului actual de proiectare, de multe ori oamenii de cocolio sint grupați numai aco unde permite schema. În această situație, arhitecții de la INCEP, de pildă, sint puși, nu se facune ori, în situația să ducă muncă de desenatori și de tehnologi. Pentru aceasta au fost pregătii?

Consider că îmbunătățirea muncii de proiectare a mobilerului este indispensabilă rezolvării problemelor mari puse astăzi de cumpărătorii și industria. Consider că s-ar putea împlini și dezerideratul mai vechi, acela ca proiectarea mobiler să se ocupe și de decorația interioară a locuințelor, ca și în vremea noștrilor modele de accesorii metalice, sedii, din păcate, mult rămas în urmă.

Un sistem care inlesnește valorificarea sticlelor și borcanelor

Pentru a-i scuti pe cetățenii care au prin gospodării cantități mari de sticle și borcane, pe lîngă centrele de achiziții IRVA, magazinele alimentare și achiziții ambulanțe care ridică de la domiciliu ambotațele de sticlă, în Capitală se practică un nou sistem de achiziție: se anunță telefonic unul din depozitele IRVA, bineînțeles în cazul unor cantități netransportabile într-o sacoață. Iată și numerele de telefon la care se poate solicita acest lucru în zile de marți și vineri între orele 12-14: 18 13 27 — depozitul IRVA Străulești; 31 75 41 — depozitul IRVA Ghencea și 21 64 09 — depozitul IRVA Vitană.

Altora le e pur și simplu friică. Nu vor să se lege la cap, nu vor să-și periclitizeze țina. Se tem de seful de birou, de maestrul, de gura colorilor. Se tem ca de moarte să fie în dezacord cu unul mai puternic. Au o conștință disciplinată, ca un animal domestic. O reduc la tăcere cu un singur semn. Au arta metamorfozării îndînzării, arta zimbutului oleaginos înșinat și dezaprobării. Se pronunță citeodată în particular pentru o idee, proiectare, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

ze orme de luptă și abii nu uita că orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

Există și cel care se indignează de paradă. Chiar dacă observanțele lor sint juste, nu suferă sincer pentru ceea ce încriminează. Dacă vîd pe cineva că se murdărește pe mîini îl bîrșesc. Din ei nu rîșnăsc însă alisul cinștii, ci al invidiei. Nu iau atitudine publică împotriva necinștii pentru că au o instinctivă aversiune pentru cinșta. Dacă obțin de pe urma neajunsurilor cel mai mic profit, fac. Cui nîi e clar că e necinștit să raportezi îndeplinirea planului neîndeplinit, pentru a încasa prima trimestrială? Dar dacă încasează și el o parte din prima, tace. Oportunismul lui vine din cel mai meschin interes material. Poate să critice ceea ce a lăudat și să laude ceea ce a criticat. Depinde de unde vine cîștigul. Singura soluție de a-l face cinștia este să-și răpești conștința, să faci cinștia a tăcerii, a neamțestecului.

Unori cel care ar putea face un rol militant constructiv în lupta cu inerteia sint bruiați prin interpunerea unor pseudomilitanți. Există prin cocolio, sint gata să se combată și ei bucuros, să le infereze, să le înlăture. El resimt că orice om viu, neajunsurile pe cale ferată, dar nu consideră de competența lor să se formalizeze. Pentru că nu stiu dacă e oportun. Așteaptă dezlegare. Sint oameni care luptă pentru progres numai pe bază de instrucțiuni. Suftește de hirtie, pentru el hirtia este autoritatea supremă. Numai pe hirtie vîltă li se pare hotărîndă armonios. Altfel o vîd haotică, contradictorie și înșelătoare. Fără hirtii nu se pot hazarda între bine și rău.

ze orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

ze orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

ze orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

Alianța inerteiei

ze orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

ze orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

ze orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

ze orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

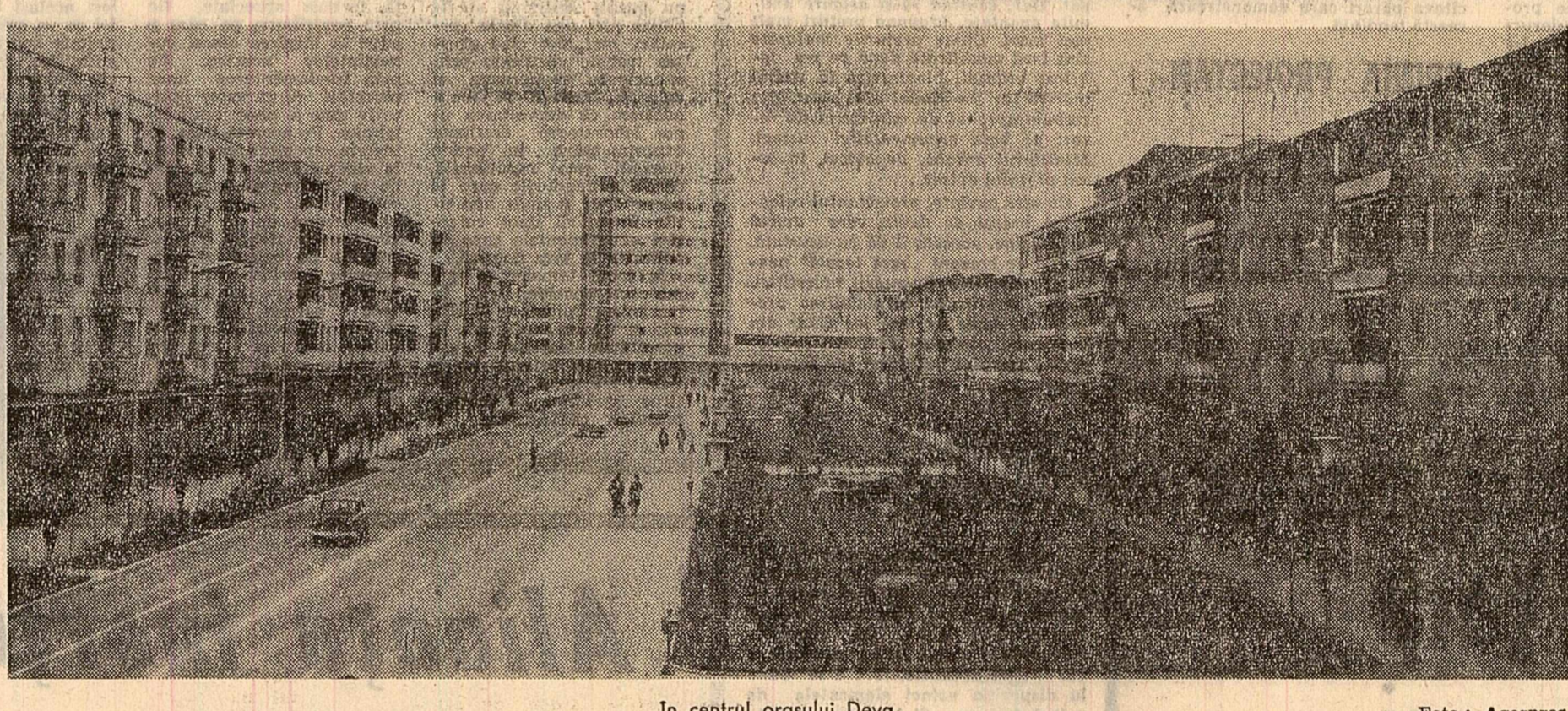
ze orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

ze orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

ze orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

ze orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

ze orice inamic, oricît de abil și rezistent, are un căleci al lui Ahile. Amărăciunea și blazarea sint efectul psihologic pe care inerteia scoatează cel mai mult. De aceea, cel care vrea să o înfrunte, trebuie să-și tăbăcească nîfel sensibilitatea, să-și fortifice nervii — de care are atîta nevoie în dificultățile duelarilor în gol, în lupta cu fantomele. El trebuie să știe că terenul unde nu rezistă inerteia este ratatuna, realizată, adevărul faptelor, confruntarea cu oamenii, cu fenomenele vieții. Adus aici, inamicul

In centrul orașului Deva

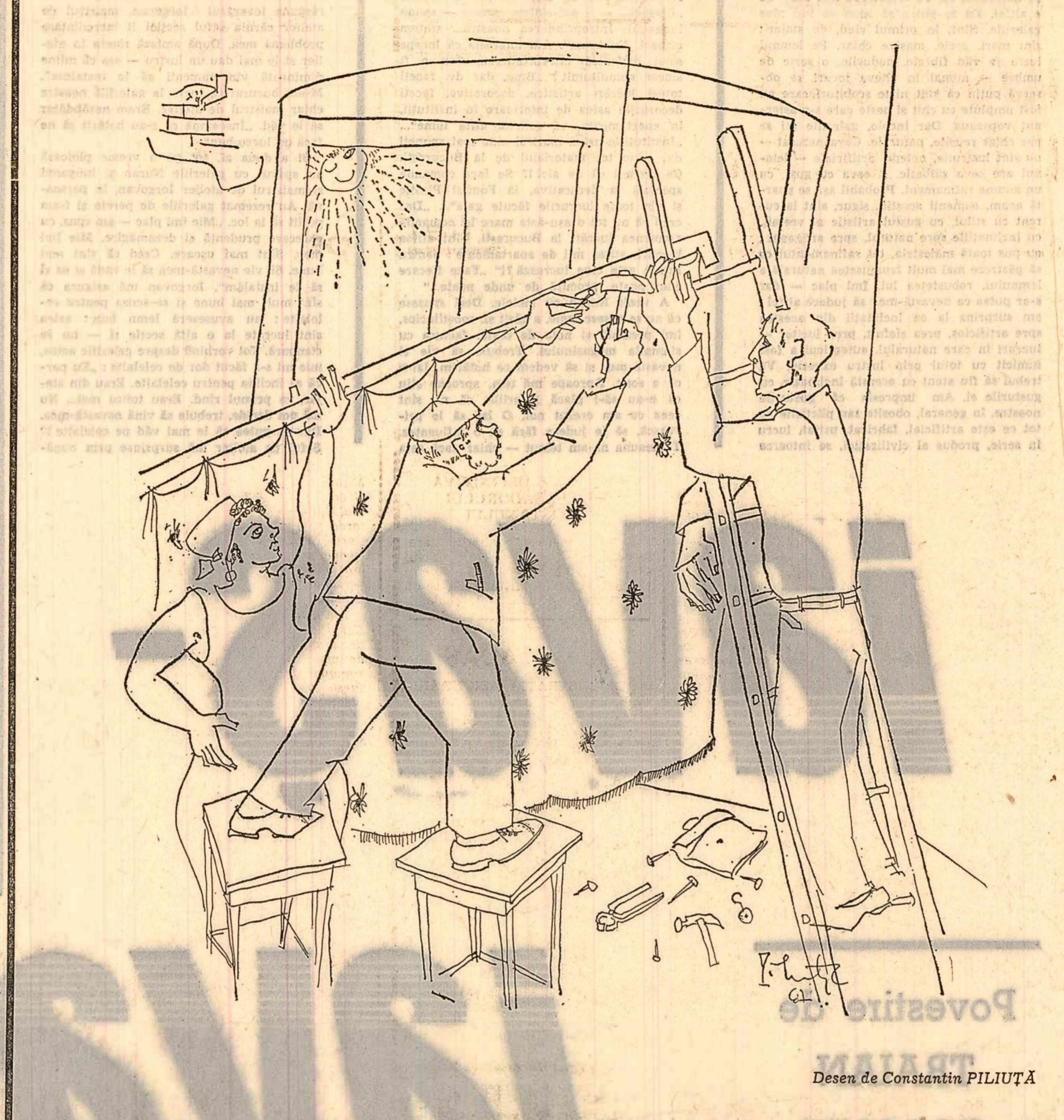
Foto: Agerpres

(Urmare din pag. a V-a)

l-a intrebat: „Sirma asta o pui? Nu-i prea slabă? Nu se lasă?” „Asta, nu se lasă. Altfel nu am” — a răspuns Nuran și s-a văzut de lucru. A cerut inelele, le-a introdus pe sirma, a fixat sirma și a întins-o cât a crezut el. A fixat cite un scripete la fiecare capăt al galeriei și unul jos, în dreapta ferestrei, în parchet. A scotocit în toba lui și a scos un ghem enorm, alb de snur. „Asta-i snurul: dacă vrei îl pui pe-al Dv, dacă vrei pui din asta. „Asta-i mai bun”. Și ca să ne convingă, a făcut și el scamatoarea pe care o făcuse celălalt — a aprins un chibrit și a dat foc la un capăt al snurului. „E mai bun, e bun! — nu se scămosează, nu se destramă — a spus Nuran — Dumneavoastră hotărâți”. „Pune-l pe ala, dacă-i mai bun — a hotărât nevastă-mea. Dar așa fi vrut un snur colorat, mai rezistent. Asta alb este prea pretențios, se va murdări ușor”.

Nuran a desăfurat snurul, a măsurat și pină să observe cum procedea, ca altădată să știu și eu singur să-l pot termina instalarea snurului și început să-l tragă în sus și-n jos, la stînga și la dreapta, de-a lungul galeriei. „Merge perfect! — puteți să încercați și Dv. — triumfă el. Acuma dati perdea. Spuneți că ați cusut-o Dv”. Spuse de atâtea ori de cusutul perdelei încît înțelegem că și-ar fi dat și viața ca să aibă fericia de a o coase el, că fi răpsem ceva din rolul lui și fi era necaz și n-avea să ne jerte pentru treaba asta. Perdeaua, în jurul căreia fusese însă toată istoria de pină acum — perdeaua era ca o mireasă. Nuran n-o văzuse pină acum; n-o văzuse nimeni, decît noi doi. Chiar și eu o văzusem doar la magazin și apoi acasă, odată sau de două ori, cînd îmi exprimasem dorința că aș vrea să o mai văd — și era într-adevăr ca un vis — vaporosă și albă. Poate tocmai pentru asta, presimțindu-i frumusețea, Nuran întreba nerăbdător de ea, necăjit că nu-l dădeam prilejul să umble cu minile pe ea. „Imi dati perdea?” — repetă Nuran cu un glas în care se simtea teama că iarăși n-o să l-o dăm și că o să-l răpsem cum numai pină aici a fost rolul lui. Perdeaua vom așeza-o noi singuri. De altfel chiar așa ne simțisem noi în privința asta. „Ce-l dă el zor cu perdeaua! — se supăraseră o dată nevastă-mea între vizitele sale. El să-și vadă meseria lui, să facă instalația — perdeaua pot s-o așez și eu”. „Iti dau perdea — fi răspunse acum nevastă-mea — dar am să te rog să te speli pe mîini, pentru că e albă și dumnea ta al lucrat cu tot felul de fiare și uite snurul — abia atunci îl văzu — numai cit l-al agătat acolo și s-a și înnegrit”. Snurul era negru de rugina de pe mîinile lui. Nuran se uită la snur, se uită la mîinile lui. „Am să-l schimb, recunosc vinovat și încluciat că nu prevăzusem asta. Am să pun altul, că este destul, nu-i mare lucru. Unde pot să mă spăl?” După ce s-a spălat: „Acum dati-mi perdea” — spuse hotărît, privindu-și mîinile. Scosese snurul murdar și puse altul. Nevastă-mea aduse pe brate perdeaua și o desfăcu. Casa se umplu de mireasma îndepărtate, de rufărie ușoară, proaspătă. Și Nuran își umplu repede mîinile cu marginile perdelei și începu s-o prîndă în celeste inelelor. Dintr-o parte treburile pe care era el obligat să le facă în meseria lui cred că asta îi plăcea cel mai mult, pentru asta avea cea mai mare atracție; stingerea aceasta cu broderia ușoară și care putea duce cu gîndul la miile de lucruri plăcute și însuflețite. Îi urmăreau degetele, mîinile mari și care nu mi se păreau destul de bine spălate, înghițînd lacome și ca niste boturi de hipopotam, marginile perdelei. Felul cum umbra el cu perdeaua mi l-a adus iar dinaintea ochilor pe celălalt, lunganul. Din cînd în cînd o parte a perdelei cădea pe jos și-atunci mă repezeam și o ridicam. În citeva minute perdeaua a fost așezată și eu de un capăt, Nuran de celălalt capăt al galeriei, el pe un scaun ce nu pe pat făcînd o echilibrisă pentru care îmi lipsea exercițiul, am fixat galeria în cîteva clipe. O perdeaua era gata. Nuran a tras de snur în sus și-n jos, perdeaua s-a plîmbat ca o rouă de ploaie primăvara de dintr-o parte în alta, suspînșuț în totă casa; a suspînșuț și nevastă-mea, așezîndu-i cu mîinile ei falduire pe care le-ar fi vrut mai bogate — și cu toții am simțit bucuria unei victorii care răsplătea truda îndelungată. Galeria era și ea frumoasă. Numai sirma — observă nevastă-mea s-a și lăsat și are să se mai lase. Tocmai de lucrul asta m-am temut. Se vede așa de urît... „Altfel nu se poate” — spuse cu răceală Nuran. E sirma și se lasă... „Doar dacă punem o draperie”. „O draperie metalică, da — aprobă Nuran. Draperia se fixează pe galerie și atunci nu se mai vede. O asemenea lucrare numai cu draperie se face”. „Dar noi așa am crezut că-o să facem...” spuse necăjit. Insufletit de fixarea perdelei și inspirat porni să ne explice cîți metri de draperie să cumpărăm, astfel că să fie mai bogată și cum are s-o fixeze el. „Dumneavoastră la întreprindere n-aveți așa ceva?” Într-un moment, „Asta vă procură dumneavoastră?” — îmi răspunse cu cel mai firesc ton. „Acum să trecem la fereastra cealaltă” — l-am chemat eu. „Vin mîine pentru cealaltă — a spus Nuran. Acum o țirzu. Ați văzut că nu-i mare lucru. Vin tot așa după-amiază”. „Terminăm acum”, am strănut eu. „Ne lipsește un scripete” a spus Nuran. „Erau sase — cum să lipsească”. „Ați văzut — s-a rupt cînd am bătut în parchet”. „Imi arată scripetele rupt”. „Îl iau și-l sudez și mîine vin cu el”. Și privind perdeaua, Nuran a spus lucrul acela care avea să ne chinuie cu tot ce a urmat: „Eu știu cum vrei Dv, doamnă — a spus el, parcă des-tăinuindu-se, spunînd un secret mare al meseriei lui. Eu știu cum spuneți Dv. ca să stea drept, să nu coboare; există o sină de metal subțire care se fixează pe galerie și pe șina asta se prînd niste inele gîlante. Atunci perdeaua nu mai coboară. Sirma coboară. Așa ceva v-ar trebui...”

„Pai de ce nu ati pus de la început așa ceva? — a intrebat și a reproșat soția mea. Așa ceva trebuia să pui. Eu știu că există...”. Există dar noi la întreprindere nu avem. Și nici în oras nu se găsește la magazine. Dacă se găsește, v-as fi spus să cumpărati. La București se găsește... „De ce n-ai spus! — am sărit eu. Am fost de atîtea ori la București, puteam să cumpăr”. „Nu ne-am gândit — ridică din umeri. Dar nu-i nimic. Putem s-o facem. Găsiți șina asta — rîlogă, cu mîni și spune și o facem din nou. Rîlogă și inele pentru rîlogă. Șina e ieftină — citiva lei metrul. Este și de material plastic și este și de metal. De metal e mai bun. Atunci are să stea perfect și alunecă mai bine, că e pe niste rotile — inele gîlante, așa le și spunea”. „Al făcut rău că nu mi-ai spus de la început — l-am reproșat. Eu credeam că veți face instalația completă, cu tot ce trebuie...” Nuran a ris de vorbele mele, de ce crezusem eu, de că naivitatea unui copil: „Dacă am avea noi... De unde să avem noi! Nooool?” „Dar de unde să găsești pe la prietenii d-tale? — a venit cu ideea nevastă-mea. Te interesezi printre

Desen de Constantin PILIUȚĂ

prietenii d-tale și aduci și faci lucru cum scrie la carte. Noi plătim rîloga aia, fir-ar ea să fie de rîlogă. De ce să așteptăm pină ne ducem la București. Găsești, dacă vrei — nu se poate să nu găsești. Sînteti atîtea oameni acolo”. „Eu pot să mă interesez, începu să fâgăduiască Nuran. Eu am să mă interesez. Nu vă promit, dar dacă găsește... Am luat scripetele asta să-l sudez și cînd vin pentru perdeaua cealaltă, vă spun...”. „Nu-i nevoie să ne spun: găsești, aduci și faci lucrul. Noi îl plătim cit face...” „Doamnă, v-am spus că nu costă mare lucru — dar nu se găsește...”. „Încearcă! — l-am încurajat amîndoi, sperîndu-i răsplata pentru munca lui. „Însă te-am ruga să rezolvi repede”. „Lăsați — a răspuns Nuran. Iavaș-iavaș”. „Ce-nseamnă „Iavaș-iavaș” — a ris nevastă-mea. „Nu știți? — Iavaș-iavaș — înseamnă „Ar fi mai bine mai repede. A mers destul de înțet și pină acum...”, am spus eu.

Si Nuran a plecat cu scripetele care trebuia sudat, cu toba cu unelte, urmînd ca într-o zi-două să vie și cu șina aceea și cu scripetele. Si pe urmă zilele au trecut, ne-am luat cu treburile. Nuran nu mai dădea nici un semn. De atunci am început noi să pomene-nim de Nuran mai des. „Nuran n-a mai dat nici un semn”. „N-o fi găsind rîlogă” — spunea nevastă-mea. Cuvîntul rîlogă îl repetam de citeva zeci de ori pe zi... „Da, dar măcar să fi sudat scripetele ăla și să vie să instaleze așa, să termine, ca să mă duc și eu să plătesc toată lucrarea. De vreo trei luni de cînd sîntem încurcați așa. Nici nu știu cit costă?...”. „Nu ti-ai spus cit are să ne coste?” „Nu. Au spus că la urmă vor calcula costul galeriilor și instala-ția. Treaba să fie gata”. Am dat telefon și am întrebat dacă mă pot duce să plătesc. Șeful secției m-a întrebat dacă se terminase totul și dacă eram mulțumit. Eram mulțumit, desigur, mai era însă de fixat scripetii la o perdea, dar se rupeseră un scripete și îl luase Nuran să-l sudez și să vină cu el. „Pai să vină cu scripetii ăia, dar, și să termine o dată, mă amenință parcă șeful secției, un om de altfel foarte politicos. Am să-l trimt și termine și pe urmă mă anunțai cînd să veniți”. Cum însă au mai trecut citeva zile și Nuran tot nu dădea semn și pentru că se apropia sfîrșitul anului, am dat iarăși telefon și m-am dus la întreprindere. Nuran întelese că nu era zor cu scripetii acela și că mai important era acum să găsească rîlogă și inele gîlante. Cînd vă găsi rîlogă și inele — atunci va veni și cu scripetele sudat și va face totul o dată. La urma urmei nu era rău nici așa.

Șeful secției a avut grijă să mergem prin atelier să vorbim și cu Nuran, să vedem ce a făcut. Nuran lucra la repararea unei portiere de automobil. — fapt care mîna adus aminte de preferința lui pentru perdele și lenjerie fină... Scripetele îl sudase, l-a scos din buzunar și mi l-a arătat; celălalt însă — rîloga aceea, inelele nu le găsea la nimeni. Se interesase chiar și la Ploiești, dar nu găsisse și de asta nici nu dăduse semn nici un semn. Are să mă întrebă și îndată ce găsește — are el grijă. În atelier se afla o bucată de șină — de rîlogă — și mi-o arătară: „Așa ceva trebuie. Asta e de undeva, de la un client”.

Am plătit, am mulțumit și am plecat. La fesi-re l-am mai întîlnit o dată pe Nuran, ne-am salutat ca doi prietenii și el a făcut semn că are el grijă și eu l-am mulțumit și l-am făcut un semn prietenesc că și eu am grijă. Și mi sînteam că lucrurile se puteau opri aici și nu știu de ce vedeam chestia aceea cu rîloga ca ceva de viitor mai îndepărtat.

Perdeaua era bine așezată, se mișca ușor pe sirma aceea — chiar dacă sirma se lăsa la mijloc. Vom face și la cealaltă cameră la fel — și gata.

Ne obsnusem cu perdeaua, era plăcut în casă — nu aș putea să spun cum era — cînd, într-o zi, întorcîndu-se de la serviciu, nevastă-mea îmi spuse bucurată că îl telefonase șeful secției că s-a rezolvat, că s-au găsit toate materialele și va veni Nuran să facă instalația așa cum trebuia. N-a venit în ziua aceea, a venit, a doua zi după-amiază. A venit, cu toba lui cu unelte și zimba radios, triumfător, era roșu în obraji lui buclăit iar într-o mină ținea strîncă pe o sulită trei bucăți lungi de șină subțire. „Bravo, tovarășe Nuran! Ai adus rîloga! Esti cineva!” El continua să zîmbească cu aerul acela triumfător; l-am luat rîloga din mîna și am așezat-o pe perete; Nuran s-a descălit, și-a scos haina de piele și a pus-o pe un scaun; l-am adus taburetul, și-a scos din tolbă o multime de unelte, pungă plină cu fel de fel de cuie, suruburi, apoi s-a uitat la perdea, „S-o dăm jos!” Apoi l-a adus ceva aminte, s-a uitat la mîinile lui și a cerut să se spele. „Vin direct de la atelier și...” „Ai săpunul acolo, prosopele, apă caldă în stînga”. S-a spălat am dat jos galeria cu perdea cu tot, nevastă-mea l-a ajutat să desprîndă perdeaua și a dat-o de o parte. Nuran a luat o bucată de rîlogă, a măsurat, a încercat cum ar veni așezată; rîloga nu ajungea. A luat o altă bucată și a tălat din ea o bucată cit să completeze lungimea galeriei și le-a pus cap la cap. „N-ai găsit dintr-o singură lungime?” „N-am găsit. Și asta — știți cit a trebuit să cumblu după ele? Nu se găsește ușor”. „Și bucată asta va fi sudată?” „Ai s-o sudez? Cum are să vină?” „N-o sudez. Vine prinșă aici. Lăsați...”. L-am lăsat. A scotocit, a desfăcut pungile cu felurite măruntisuri de fier ruginite, cam amestecate, a cules o piesă mică, un fel de inel cu două rotile minuscule și cu un citrîgel celălalt capăt. l-a introdus pe șină și m-a chemat să-mi arate: „Uitai-vă, așa vine”. Și mi-a făcut o demonstrație, mișcînd cu mîna inelul de-a lungul șinei. Inelul, rotilele luncuau frumos scotînd un sunet plăcut de jucărie de copil. „Așa are să vie — încheie Nuran, ca un vrăjitor. Dar ne trebuiesc multe: cite clame sînt, atîtea inele gîlante. Cînd-țelă la amîndouă galeriile. Eu nu-l am decît pe asta. Nu știu la magazin dacă se găsește, ba mi se pare că se găsește. Trebuie să cumpărati”. „Dar la ora asta nu mă găsîm deschis! Ce dracu facem! Parcă a fost vorba că vii cu tot materialul de care ai nevoie?”... „Tovarășul șef al secției așa mi-a comunicat — interveni nemulțumită nevastă-mea: s-au găsit toate piesele și vine Nuran. Și — D-ta vîi fără șta!” „Și spui că nu ai, după ce ai dat perdeaua jos!” Ce pret au drăclile astea la magazin?!” „Se vînd în niste plicuri: sînt opt sau zece bucăți într-un plic și costă, mi se pare, 12 lei plicul. Socotiti cite trebuie...”. Nuran aduse și își ducea mereu un deget la frunte. „Eu aveam o pungă cu inele, da’ am uitat-o la atelier. Văd că nu-l ai. N-am știut, am crezut că aveți...”. „Du-te la atelier și le adă. Ori de la magazin ori le aduci d-ta — pe mine tot altă mă costă. Principialul este să le vedem o dată aranjate. Uite stă casa răcolită. Dacă stîi, nu trebuia să dai perdeaua jos”. Nuran s-a gîndit o clipă, apoi s-a hotărît: „Să mă duc să le aduc...”. Dacă mai găsește pe cineva la atelier...”

Pină am schimbat noi citeva vorbe, Nuran s-a și întors. „N-ai fost tu pină la atelier cum n-am fost eu” — l-am spus în gînd, convins că le avusesse din capul locului în buzunar. A luat un taburet și și-a instalat pe un ziar toată grămada de inele, cuie, tînchele de tot felul și se apucă de lucru, grăbit și încluciat parcă pe timpul pierdut și ceva mai vesel și mai sigur pe el. A luat din grămada de măruntisuri ruginite citeva inele gîlante și mi le-a dat să ne uităm la ele. Eram multe și de mai multe feluri, cam vechi, ruginite și de adunătură. „Merge să pui așa, de mai multe feluri?” — am întrebat. „Aleg

de același fel. Am de unde să aleg. Sînt multe. Lăsați că am eu grijă”. A așezat galeria jos, cu scindura de brad pe care trebuia fixată rîloga pe parchet, a tras o linie cu creionul, a pus rîloga pe urma lăsată de creion și a trecut s-o fixeze cu niste dispozitive de tablă. Lucra repede și pină cînd eu am sters cu o cirpă bucățile de rîlogă de rugină și de praf — ca să nu murdărească perdeaua — Nuran a și fixat o bucată și acum se necăjea să fixeze acea capăt pe care îl înădea. A luat un inel, l-a trecut pe rîlogă și a început să-l miște. Dar inelul cu rotilele lui se împiedica în marginile aceluia dispozitiv care fixa rîloga în scindură — și nu trecea mai departe. „O, nu merge! Se oprește aici!” am spus eu. Nuran a încercat și el și într-adevăr nu mergea. „Nu merge. Dar trebuie să meargă?” — spuse el. Lăsați să termin de fixat și pe urmă am să turcesc marginile fixatorului, ca să nu se mai atîngă de el. Și a început să turcescă o o dăltiță și ciocanul marginile acelor dispozitive, izbînd tare în scindura galeriei. Dar oricît le-ar fi turcit, inelul nu se mișca decît între două dispozitive de fixat și peste ele nu trecea. „N-are să meargă. Nu mai bate așa, că rupi și galeria! Eu am spus de la început. Mă mir că n-ai observat!” „Nu merge. Trebuie alt sistem de fixare” — recunoscu Nuran și scormoni în grămada de vechituri pină găsi o sină subțire prevăzută cu două găuri și îndoită ca un plic. Încercă și fixă șina cu tablita aceea și după ce bătă cuiele, trecu inelele pe deasupra; tabla era subțire, prînda perfect marginile șinei și lăsa suficient loc deasupra ei ca inelul cu rotile să treacă ușor, fără să se mai agate. „Asta este!” — am exclamat. „Da, asta-i bun” — a spus și Nuran. „Așa ceva trebuia de la început. Eu am crezut că ai umblat mai întâi cu asta și am crezut că îl pui pe asta. De ce ai pus drăclia aia?” „Pentru că nu-l am decît pe ăsta, unul singur. Dacă aveam mai mult — zece bucăți — puneam din astea. Dar n-am! Da’ acum știu: îl iau pe vite de model, dau mîine la atelier să-mi stanteze zece bucăți și mîine seară le fixăm. Merge foarte bine”. Se apucă și demontă rîloga și smulse cuiele care fixau dispozitivele acelea cu pricina. Și-a strîns unelte în tolbă, eu am pus șinele pe dulap, amîndoi am ridicat galeria la locul ei, apoi am adunat de pe covor cule, suruburi, inele, tînchele; am luat taburetul cu toate măruntisurile ruginite și l-am dus în hol: „Tot am să vin mîine — nu le mai iau”. Apoi s-a încălțat, și-a pus paltonul, și-a plecat, urmînd să vină a doua zi. Uitasesm și noi și el că a doua zi era sîrbătoare — așa că ne stăseam și perdeaua și nu se arătă decît după vreo trei zile. Cum a venit, acumă știa: și-a lăsat paltonul, și-a luat din hol scăunelul cu toată fierăria lui; am coborît galeria, am adus rîlogă și el s-a apucat de lucru. Pe urmă eu mi m-am uitat la el, decît țirziu, cînd el începuse să bată cuie și să fixeze rîloga. Mi-a atras atenția o piesă mărunt și pe care o tot răsuca între degete. „Ce-i aduce? Cu asta vor să fixezi?!” „N-ai adus tînchelele acelea stantate, cum ai spus?” „Am adus ceva mai bun”, a răspuns gînditor. „Mereu vrei ceva mai bun! și lese de-a-ndoa-selea. O fi mai bun, dar are marginile mult mai înalte, are să împedice mai rău decît rîndul trecut. Nu merge”. „Lăsați. Fac eu să meargă”. L-am lăsat și mi-am văzut de lucrul meu. Într-un țirziu introdusesse inelele cu rotile și acum încerca să le plimbe de-a lungul șinei, făcea un fel de rodaj, dar rodajul nu avea nici un rost aici. Inelele se opreau în acele dispozitive și nu treceau mai departe. Nuran lua ciocanul și dăta și încerca să turcescă marginile acelor dispozitive, dar inelele tot se opreau. „Nu te chinu degeaba! Ti-am spus de la început că nu merge.

Cum m-am uitat la plesa aceea — îi-am spus. Și — uite! — îi-am spus să nu mai bată așa tare și al bătut și aici a plesnit galeria! Uite ce-ai făcut!”... Nuran a spus ceva neînțeleș pipînd plesnirea din capătul galeriei. „Era crîpăță” — a spus el — și a continuat să ciocănească. Nu s-a lăsat pină cînd nu a turcit toate marginile acelea care împiedicau luncerea inelelor, apoi, cînd a crezut el că a rezolvat dificultatea asta, s-a ridicat și a cerut perdeaua. Nevastă-mea era bucurată, dar eu am tînut să demonstrez că nu avea să meargă: inelele tot se blocau. Cu ambita lui Nuran, cu nerăbdarea nevastei-mi, l-am lăsat și au prins iarăși perdeaua și am așezat galeria la loc. De la prima încercare s-a văzut că nu mergea: rotilele se opreau în marginile acelea de metal. Si pe deasupra uitasesm să-i invităm pe Nuran să se spele pe mîini și umblesse cu perdeaua așa cum umblesse cu toate ruginiturile acelea ale lui. Partea de sus a perdelei se înnegrise, se ruginise.

„N-o mai dăm jos — zise Nuran. — O lă-săm (parcă ar fi spus „o țerăm”) pină mîine și mîine am să aduc tînchelele acelea, am să pun să stanteze zece bucăți”. „Dar așa ne-am înteles de rîndul trecut. Pentru ce nu le-ai adus așa cum ne-am înteles de rîndul trecut?” „Am crezut că asta sînt bune. Sînt speciale. Dar e șina îngustă. Ele sînt bune, dar sînt pentru o șină mai înaltă — asta este. Și noi nu avem o șină mai înaltă. Mîine am să fac așa cum v-am spus. S-o lăsam pină mîine...” Și iar am strîns fierăria de pe jos și am dus taburetul cu unelte în hol și Nuran s-a încălțat, s-a îmbrăcat și s-a dus și noi am continuat să facem curățenie și ordine în urma lui. A doua zi a venit mai furios și hotărît să lichideze: s-a descălțat, eu l-am luat baia grea și l-am pus-o pe scaun, am dat masa într-o parte, l-am trimis să se spele. Devenise de-al casei, reușise să transforme casa noastră într-un atelier de încercări în care făcea fel de fel de experimente cu belucile și tînchelele lui. „În fond — îmi spusese cu ne-căz — toată istoria asta aurtă trebuia să se oprească în momentul cînd a pus perdelele așa pe sirma, cum le pusesse și cu asta trebuia să ne oprim. Tot ce se întîmplă de atunci încoaec este o nebulie, o timpenie, o obsesie, un cosmar. Asta-i ne-bun, s-a învățat să vie după amiaza la noi și în virtutea inerteției are să continue să-și facă de lucru și să vie la nesfîrșit. El e nebul, dar noi? Noi de ce ne potrivim cu el, de ce nu-l pun eu pe fugă!? În fond, e zăpăcit și nu-și cunoaște interesul: ce cîștigă el în toată țărînia asta? Îl înțeleg că vrea să cîștige un ban peste programul lui, la atelier. Dar ce cîștigă el dacă de săptămîni întregi își pierde timpul mosmondînd, tembelînd la galeriile astea? Are să le strice, tot bătîndu-le în ele. Și dacă știe că nu are ce cîștiga de la mine — atunci ce dracu urmărește, de ce vine el cu alita perseverență!?”

Uneori, oamenii din jurul nostru sînt pe niște căi necunoscute ceea ce gîndim despre ei — gîndurile noastre îi afectează, chiar nerostite. Nuran habar nu avea însă, sîrfulșit. El se întoarse din baie și cu un aer misterios și sigur de sine, scotoci prin buzunare și-mi arătă lamele pe care le stantase. „Ei, cum ce mai vrei?” — pîrea să spună înfîșîșarea lui. Lamele nu erau însă ca aceea pe care o adusesse cu vreo zece zile în urmă: erau mult mai groase, stantate prost, potrivit mai degrabă din ciocan, grosolane. „Și îți închipui că astea au să meargă!? — am spus în silă. De ce nu le-ai făcut la fel cu aceea pe care ai avut-o atunci?!” Astea sînt grosolane — nu merg nici așa”. „Să încercăm. Eu cred că merg”. „Nu merg, îi spun eu”. „Poate merg — a intervenit nevastă-mea. Lasă-l să încerce”. „N-are decît să încerce”. L-am ajutat totuși și am dat galeria jos, am des-făcut perdeaua, l-am dat rîlogă și el a început să ciocănească. Începeam să ne supunem acestui diavol! Era cîndat că, desi eram minios și scribit și hotărît să pun capăt acestui nebulii — nu puteam să-i rezist pină la sfîrșit și să oprim această nebulie. Nuran ăsta se îndirșie și preluase el parcă inițiativa: venea singur, venea împotriva voinței mele, ținea că nu-l mai puteam opri să nu vină perseverența lui era amenințătoare. Nuran fixase rîloga cu tînchelele acelea grosolane și acum cerea să-i dăm perdeaua. „Spală-te, dacă vrei, pe mîini — îl ruga soția mea. S-a tăvălit perdeaua asta...”

Apoi l-am ajutat lui Nuran și am fixat galeria sus și pe urmă el a început probele inelele cu perdeaua prinșă în ele se împiedicară la prima tînchele care fixa rîloga și se strînseră grămada, se blocau. „Nu mai trage degeaba! — aproape am strigat. Ti-am spus de la început că nu merge”. Vedea și el că nu merge. „D-ta ești meseriaș! Nu ai ochiul fermărcar pentru atîta lucru!?” Sînt lucruri de care trebuie dintr-o privire să-ți dai seama. Și rîndul trecut îi-am spus, de cum am văzut scoabele alea: că nu merg, că sînt prea înalte și dumneața n-ai văzut! Ce dracu, îți faci inelele la mine în casă!? Dumneața trebuie să ai ochiul format... Scoate-o și pune sirma la loc. Ajunge alita nebulie!” „Eu pun sirma și gata” — a repetat el. „Pune sirma la loc și lasă-ne-n pace! Nici nu trebuia să pui mîna dacă nu știai treburile astea. Ne-am pierdut atîta vreme și ce-i trebuie...”. E șina înaltă, șina trebuie niște inele cu rotile mici, ca să nu se agate. Parcă eu era rosă-mi pierd atîta timp aici la mîndul rîloga, a legat la loc sirma: atîtea săptămîni de dezordine în casa, ce perdeaua se înnegrise, pusă și de atîtea ori, ne întorceam la sirma care acum nu se mai întîndea nici încet. Nuran spunea că nu poate întîndea mult și se lăsa să se spele și stîrma urit. Gata! — am răsuflat cu ducea. Ajunge! Trebuia să ne oprim odată.

L-am ajutat de și-a strîns măruntisurile, cuiele, inelele, sirmele și simrultele, am adunat cuiele de pe jos. „Dacă ați știți dv. cînd alergat eu ca să găsească asta și să vă servesc” — ne reproșă Nuran că nu-l înțelegem. În loc de răspuns, am adunat bucățile de rîlogă, bucățile galeriei, și l-am dat. El refuza să le ia: „N-am ce să fac cu ele”. Și eu ce vrei să faci cu ele! Ia-le cu dumneața, acolo! Mai du-le și în altă parte!”

După ce a plecat el — am simțit că se lumtează casa, că am scăpat de o pacoasă, că am trecut printr-un mare greu și acum era nevoie să ne venim în fire, să facem ordine în casă, să intrăm în normal și să nu mai pomeneam de întîmplarea asta năci-odată. Era ca și cum jucasem îndelung la un blestemat joc de noroc în care cheltuisem bani, și timp, și nervi, și acum lă-sîndu-ne pîgubasi încercam să ne conso-lăm și să ne liniștim. Nu era departe, nervos, nemulțumit și trăscuribit, obosit și hărțuit de acest nebul rău de Nuran, să ajungem să ne certăm și între noi, pe so-coteala lui.

CU OCAZIA A 700 DE ANI DE EXISTENȚĂ A ORAȘULUI MEDIAȘ

SESIUNE JUBILIARĂ A SFATULUI POPULAR AL ORAȘULUI MEDIAȘ

Mediașul, orașul de pe Tîrnava Mare, ale cărui turnuri și bastioane își înalță siluetele alături de coșurile noilor fabrici, a îmbrăcat în aceste zile vestiment sărbătoresc.

Medișanul, orașul de pe Tîrnava Mare, ale cărui turnuri și bastioane își înalță siluetele alături de coșurile noilor fabrici, a îmbrăcat în aceste zile vestiment sărbătoresc.

Medișanul, orașul de pe Tîrnava Mare, ale cărui turnuri și bastioane își înalță siluetele alături de coșurile noilor fabrici, a îmbrăcat în aceste zile vestiment sărbătoresc.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

Vineri, în prima zi a festivităților consacrate acestui eveniment, a avut loc o sesiune jubiliară a Sfatului popular al orașului Mediaș.

Vineri, în prima zi a festivităților consacrate acestui eveniment, a avut loc o sesiune jubiliară a Sfatului popular al orașului Mediaș.

Vineri, în prima zi a festivităților consacrate acestui eveniment, a avut loc o sesiune jubiliară a Sfatului popular al orașului Mediaș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

La sărbătorirea medieișenilor au venit oaspeți din întreaga regiune, reprezentanți ai orașelor Brăila, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Sighișoara, Timișoara, Tg. Mureș.

Telegramă

Cu ocazia aniversării centenarului Confederației Canadei, Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a trimis o telegramă de felicitare secretarului de stat pentru afaceri externe al Canadei, Paul Martin.

Cronica zilei

PRIMIRE LA MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Vineri, 30 iunie, prim-adjunctul ministrului Afacerilor externe, George Macoveșcu, a primit în audiență pe Erich Strälling, în legătură cu apropiata prezentare a scriitorilor sale de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Federale a Germaniei în Republica Socialistă România.

PLECAREA DEFINITIVĂ A AMBASADORULUI PAKISTANULUI

Vineri a părăsit definitiv țara noastră Ahsan-ul Huque, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Islamice Pakistan în Republica Socialistă România.

De la ADAS

ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRII-LOR DE STAT anunță că la tragera de amortizare a asigurărilor mixte de persoane, din 30 iunie 1967, au ieșit câștigătoare următoarele cup-uri: M.K.U.; K.X.N.; C.J.O.; L.X.N.; I.T.R.; O.C.T.; U.Y.Z.; Z.S.X.

LOTO

DIN 30 Iunie 1967 89 87 17 67 76 37 2 39 86 81 53 7 Fond de premii: 849.648 lei. Tragera următoare va avea loc vineri 7 iulie 1967 la București.

vremea

Tempul probabil pentru 2, 3 și 4 iulie. În țară vreme frumoasă și caldă, cu cerul variabil. Local se vor semnala averse însoțite de descărcări electrice. Vânt slab, până la potrivit, din sectorul vestic. Temperatura minime vor fi cuprinse între 10 și 20 de grade, iar maximele între 25 și 35 de grade. În București: Vreme frumoasă și caldă, cu cerul variabil, mai mult senin. Vânt slab, până la potrivit din sectorul vestic. Temperatura se mentine ridicată.

R. P. MONGOLĂ

SESIUNEA MARELUI HURAL POPULAR

ULAN BATOR 30 (Agerpres). — S-au încheiat lucrările sesiunii Marelui Hural Popular al R. P. Mongole a celei de-a 6-a legislaturi. Au fost aprobate decretul Prezidiului Marelui Hural Popular și s-a adoptat o declarație în legătură cu situația din Orientul Apropiat.

UZINE ÎN JUNGLĂ

(Urmare din pag. 1) Am mai fost o dată aici, la puțin timp după primul atac american asupra acestor întreprinderi. Revăzând din nou locurile, mi-am dat seama că aria distrugerilor este încă considerabilă, americanii încercând să nimicească pe și simplu această zonă a orașului. Au distrus zidurile. Muncitorii, mașinile au fost de mult evacuate, imi spune Huynh Ngoc Que, unul din tehnicienii trimiși aici de tovarășii lor, pentru a vedea care este situația uzinelor. Tot ce vedeți aici e rodul muncii noastre spulberat în vânt. Nu rămân însă înapoi, așa cum își închipuie agresorii fiind ne bombardate. Fiecare rană pe trupul patriei noastre se transformă într-un izvor de noi energii, de noi sacrificii în lupta dreaptă contra agresivității. Ne-au distrus uzinele, dar noi producem în continuare și sistem hotărât să menținem și să dezvoltăm producția în pofida tuturor atacurilor.

Am lăsat în urmă Ha Dong-tu și scurt timp după aceea m-am aflat în mijlocul muncitorilor unei secții evacuate de aici.

Mi pare rău că nu pot să vă spun că Hanoi, în uzina noastră, mă întâmpină la sosele Le Huyen, directorul adjunct al întreprinderii de mașini-unelte. Am fost nevoit să părăsesc uzina, dar după cum o să vedeți, eu continuăm activitatea.

Ne aflăm în „birou” de lucru — o clădire ușoară din împletitură de bambus acoperită aproape în întregime de frunziș bogat al banianilor. De jur-împrejur, aceeași vegetație tropicală, luxuriantă, la a cărei

umbră ocrotitoare au fost ridicate construcții asemănătoare. Dinșpre ele izbucnesc urzuitul greu al mașinilor care acoperă discuția noastră. În fiecare clădire sînt instalate de la trei pînă la opt utilaje, în funcție de dimensiunile lor. Pozeaua a dîncă săpată în pămînt asigură un rambuleu protector pentru mașinile-unelte și oamenii care lucrează la ele. În dreptul fiecărei loc de muncă, un tub de beton, de înălțimea unui om, adine îngropat, cu un capac mobil, din același material. Sînt adăposturi individuale, rod al experienței celor peste 30 de ani de luptă aproape neîntreruptă care poporul vietnamez a fost nevoit să-l ducă pentru libertatea țării sale. Într-o clădire sînt săpate tuneluri și santuri de comunicație care se întind pînă de parte, în cîmp. Lungimea totală a tunelurilor care leagă toate secțiile uzinei, amplasate fiecare în locuri izolate, se ridică la 56 de kilometri. Un efort enorm de construcție desfășurat în vederea asigurării unei protecții cit mai bune a muncitorilor.

Vizitînd această secție ești surprins de numărul mare de tîneri, cei mai mulți de 17-18 ani, pe care îi întîlniți minîndu-le cele mai complexe agregate. Au venit din țară, răspunzînd cu înflăcîrare la chemarea partidului de-a înlocui pe cei plecați să apere țara. Am făcut cunoștință cu tînăra Thu Nhuân. N-are nici 18 ani și e muncitoare din momentul cînd a părăsit băncile școlii. Tatăl său este docher în port, mama — muncitoare la o uzină în oraș. „De cite ori citeș în ziare despre bombardamente asupra Hai-

fongului mă întreb dacă mai sînt în viață”. Trei din frații ei sînt militari. „Acum nu am de la ei nici o veste”. Alți doi lucrează la țară. „E o muncă tare primejdioasă, cînd piloții americani urmăresc și mitraliază chiar și un singur om aflat fără apărare în mijlocul apelor rezervoarelor”.

Tînăra Thu Nhuân își păstrează totuși optimismul. Mereu cu un suris pe buze, gata să cînte, am surprins-o fredonînd o melodie în timp ce-și potrivea cutitele la string. Mică de statură, încet a trebuit să-și amenajeze o platformă specială pentru a ajunge la comenzile mașinii. Această fată plîpîndă lucrează la fel de bine cu și muncitorii cu o veche experiență. Succesele pe care le dobîndește în producție nu o situează însă în frunte, ci doar în primele rînduri, cîci în uzină există o adevărată mișcare de masă în care fiecare cutită să aducă un aport cit mai mare prin tot ce are mai bun — inițiativă, energie creatoare.

„Așa se explică de ce, în ciuda greutăților întîmpinate de evacuarea celor 16 secții ale sale, uzina produce acum 12 tîmpuri de mașini-unelte în loc de 4 cite fabrica cu trei ani în urmă — imi spune directorul adjunct care m-a însoțit în scurtă mea vizită. Fiecare secție e-a specialiștii. Trei dintre ele s-au profilit în realizarea unor agregate și mecanisme speciale care alcătuiesc „minima” utilajului. Asamblarea tuturor părților componente ale mașinii se face într-o singură secție, care se află cel mai aproape de Hanoi. Celelalte sînt amplasate la zeci de kilometri distanță, în funcție de ordinea opera-

țiilor în procesul de producție a mașinilor-unelte”.

La citeva zile de la această vizită am avut prilejul să cunosc imaginea de ansamblu a industriei grele a R.D. Vietnam. Într-o scurtă discuție, reprezentantul Ministerului Industriei Grele, Truong Cong Tru, m-a informat că situația în care se află uzina mecanică e similară cu cea a aproape tuturor întreprinderilor principale din acest domeniu al economiei naționale. „Cînda două treimi din întreprinderile noastre au fost bombardate. Iată de ce am evacuat totul, am reorganizat producția pe baze noi, impuse de condițiile dispersării. Acum, după o largă discuție de masă, la care au luat parte, aducînd idei și propuneri prețioase, peste 120.000 de muncitori. Deși lanțul de fabricație e foarte întins, unorii fîrîi continue sînt instalate în ritm normal prin extinderea specializării și cooperării, acțiune complexă și delicată în situația dispersării, dar al cărei succes a fost asigurat prin înființarea de servicii centralizate de dirijare și coordonare pe grupe de produse. Avem, de asemenea, servicii pe ramuri industriale care asigură repararea operativă a întreprinderilor avariate. În prezent, a subliniat interlocutorul meu, sîntem în măsură să facem față cu bune rezultate din primul semestru, sarcinilor de mare răspundere puse în față de conducerea de partid și de stat — în lupta împotriva agresivității, pentru apărarea națională, recăpătarea căilor de comunicație și a principalelor obiective ale economiei naționale”.

viața internațională

„Ultima oră” pe micul ecran italian

Televiziunea italiană a prezentat miercuri seara piesa lui Mihail Sebastian „Ultima oră”, în interpretarea unor cunoscuți artiști. Rolurile principale le-au deținut Gianrico Tedeschi, Manlio Guardabassi, Carla Gravina, Aldo Giuffrè, Michele Malaspina. Traducerea, adaptarea și regia au aparținut lui Carlo di Stefano. Aproape întreaga presă italiană a consacrat piesei cronici, relevînd personalitatea dramaturgului român.

Am avut o convorbire cu dl. Carlo di Stefano, care mi-a declarat între altele: „Studiez de mai multă vreme teatrul românesc, care imi place mult. Piesa lui Sebastian este o comedie realistă, actuală, datorită satirii ascuțite la adresa moravurilor burgheze Mi-a plăcut interpretarea artiștilor și pot spune că unii dintre ei sînt familiarizați cu teatrul românesc, studiază cu foarte multă atenție specificul dr. Tedeschi și Malaspina au interpretat în 1956 la Palatul Eliseo din Roma roluri din „O scrisoare pierdută”. În prezent, a continuat interlocutorul, lucrez la o antologie pentru televiziune a operelor lui Caragiale care se va intitula „O seară cu Caragiale”. Totodată lucrez și la „Titanic valse” al lui Muscatescu. Studiez o serie de piese cu subiect contemporan pentru a contribui la o mai largă cunoaștere a dramaturgiei românești de către publicul italian și, desigur, în acest mod, la dezvoltarea relațiilor prietenești dintre cele două țări și popoare”.

N. PUICEA Roma

Comunicat cu privire la vizita lui A. Kosighin în Cuba

HAVANA 30 (Agerpres). — La Havana a fost dat publicității un comunicat oficial cu privire la vizita lui A. N. Kosighin în Republica Cuba, în care se arată că la invitația guvernului revoluționar al Republicii Cuba, A. N. Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., însoțit de la New York, unde a participat la sesiunea extraordinară a Adu-

nării Generale a O.N.U., s-a oprit pentru citeva zile în Cuba. A. N. Kosighin și Fidel Castro, primul ministru al guvernului revoluționar al Republicii Cuba, au făcut un schimb de păreri în probleme de interes comun. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă tovarășească, de prietenie. La 30 iunie, A. N. Kosighin a plecat cu avionul spre Moscova.

SESIUNEA ADUNĂRII NAȚIONALE A R. S. CEHOSLOVACE

PRAGA 30 (Agerpres). — În cadrul sesiunii Adunării Naționale a R. S. Cehoslovace, ministrul de finanțe, B. Sucharda, a prezentat un raport în care se arată că veniturile bugetului de stat pe 1966 au fost de 156,4 miliarde coroane, iar cheltuielile — de 154,8 miliarde. Realizîndu-se astfel un excedent al veniturilor de 1,6 miliarde de coroane. Planul de stat al construcțiilor capitale a fost îndeplinit anul trecut în proporție de 101,3 la sută. Nu s-a reușit, a subliniat raportorul, să se lichideze întîrzierile în ceea ce privește exploatarea capacităților de producție.

viața internațională

Sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 30 — Trimisul special Agerpres R. Căpălescu transmite: Dezbaterile generale ale sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U., consacrate examinării situației din Orientul Mijlociu au luat sfârșit o dată cu ședința de vineri dimineață. Primul vorbitor înscris de externe al L. Bishii, ministrul de externe al Libanului, a subliniat necesitatea Adunării Generale să înlăture efectele acțiunilor militare ale Israelului, cerind evacuarea imediată a tuturor trupelor israeliene care ocupă teritoriile ale țărilor vecine. El și-a exprimat sprijinul față de proiectul de rezoluție propus de delegația sovietică.

Vorbind în numele delegației Tunisiei, Habib Bourghiba jr., ministru al afacerilor externe arată că respinge pe temeiuri morale politica de forță. El a scos în evidență rolul care revine marilor puteri în lichidarea consecințelor unui conflict în care nu poate exista învingător și a arătat că o condiție prealabilă absolut necesară trebuie să fie reînnoirea statu-quo. „În nici un caz nu poate fi acceptat dictatul ca o soluție”, a spus vorbitorul.

„Istoria ne recomandă să coexistăm nu să ne codistrugem”, a declarat Hector Luisi, ministrul de externe al Uruguayului, care, după ce a recomandat promovarea unei stări de spirit bazate pe colaborare și concesi reciprocă, a enumerat măsurile menite, după părerea delegației sale, să împiedice re izbucnirea conflictului în această parte a lumii: retragerea trupelor din teritoriile ocupate și crearea unor comisii internaționale care să se ocupe de diversele probleme pendente.

Exprimându-și părerea că „situația din Orientul Mijlociu este o consecință a înrăutățirii relațiilor internaționale, deoarece războiul din Vietnam nu poate continua fără

să dea naștere la alte conflicte, Abdelaziz Bouteflika, ministrul de externe al Algeriei, a cerut și el retragerea tuturor trupelor de ocupație din teritoriile arabe. El a condamnat atitudinea anumitor mari puteri „care doresc să-și impună dominația asupra micilor puteri” amenințând suveranitatea acestora. Osman Ba, ministrul de externe al Republicii Mali, s-a pronunțat în sprijinul proiectului de rezoluție sovietic și al proiectului celor 14 națiuni.

După epuizarea listei vorbitorilor, președintele Adunării Generale, Abdul Rahman Pazhwak, a dat cuvântul reprezentantului Iugoslaviei, Danilo Lekici, care a prezentat o variantă revizuită a proiectului celor 14 națiuni arătând că alte două țări, Malaezia și Kenya, s-au alăturat în calitate de coautori ai noii variante. Proiectul de rezoluție modificat cuprinde acum șase paragrafe față de cinci cită avea vechiul proiect. Paragraful introdus în plus cere secretarului general al O.N.U. să desemneze la o dată corespunzătoare un reprezentant personal care să ia contact cu părțile interesate atunci când se va ocupa de situația din regiunea Orientului Mijlociu. Un alt paragraf reformulat cere ca, după terminarea retragerii forțelor israeliene, Consiliul de Securitate „să ia în considerare, de urgență, toate aspectele situației din Orientul Mijlociu și să caute că și mijloace pasnice pentru soluționarea tuturor problemelor — juridice, politice și umanitare, prin canalele corespunzătoare, călăuzindu-se după principiile Cartei Națiunilor Unite, și, în special, după acelea conținute în articolele 2 și 23”. Reprezentantul Iugoslaviei a declarat că noul proiect reprezintă rezultatul unui schimb de vederi cu alte delegații și că a fost întocmit în intenția de a tine seama de toate sugestiile constructive.

N. Podgornii în Siria

MOSCOVA 30 (Agerpres). — Agenția TASS transmite că Nikolai Podgornii, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a plecat vineri spre Damasc, unde, la invitația președintelui Noureddin El-Atassi și a guvernului sirian, va face o vizită de prietenie.

O notă de protest a guvernului sovietic

MOSCOVA 30 (Agerpres). — După cum transmite agenția TASS, guvernul U.R.S.S. a adresat o notă de protest guvernului S.U.A. în legătură cu bombardarea de către aviația americană a navei comerciale sovietice „Mihail Frunze” în rada portului Hai-fong (R. D. Vietnam).

„La 29 iunie, se arată în notă, la ora 12 (ora Moscovei) avioane americane au bombardat nave comerciale „Mihail Frunze”, care se afla în rada portului Hai-fong. Asupra vasului a fost aruncată o bombă cu bile, iar datorită exploziei au fost provocate avarii. Acest nou atac asupra unei nave sovietice de către avioanele militare ale S.U.A. a avut loc, cu toate că guver-

În Coreea de sud

DEMONSTRAȚIILE STUDENTEȘTI CONTINUĂ

La Seul atmosfera a devenit vineri mai încordată decât în zilele precedente. În legătură cu apropierea ceremoniei de reinstalare în postul de președinte a lui Pak Cijan Hi, care urmează să aibă loc sâmbătă, vineri dimineață, pe străzile capitalei sud-coreene au avut loc noi demonstrații studențești de protest împotriva alegerii frauduloase de la 8 iunie.

Politia s-a intervenit cu gaze lacrimogene pentru a-i împrăștia pe demonstranți. Unul dintre aceste incidente a avut loc în apropierea reședinței oficiale a președintelui, unde acesta avea o întrevedere cu vicepreședintele S.U.A., Hubert Humphrey, sosit la Seul pentru a participa la ceremonia reinstalării lui Pak Cijan Hi.

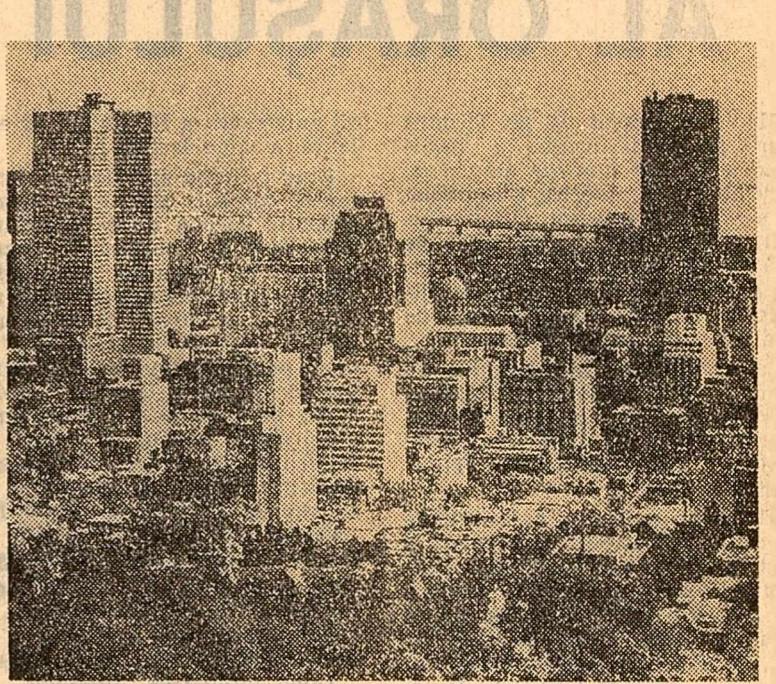
Manolis Glezos și Iliu Iliu în pericol

După cum transmite agenția Taniug, postul de radio al o-pozitiei grecești, „Vocea adevărului” a făcut apel la patrioții greci și la oamenii cinstiți din lumea întreagă să se pronunțe în vederea salvării vieții eroului național Manolis Glezos și a liderului Partidului E.D.A., Iliu Iliu, precum și a altor luptători greci împotriva dictaturii.

„Vocea adevărului” subliniază că ministrul securității grec a declarat corespondentului ziarului britanic „Morning Post”, John Bowden, că Glezos și Iliu vor fi condamnați la moarte și executați. Atrăgând atenția asupra acestui pericol, „Vocea adevărului” apelează la „patrioții greci și oamenii cinstiți din lumea întreagă pentru a opri o crimă și a salva viețile lui Manolis Glezos, Iliu Iliu și ale celorlalți luptători”.

Autoritățile din Grecia au introdus o cenzură strictă asupra spectacolelor și au dat publicității o listă de 39 de pagini de „cărți interzise”. Este oprită difuzarea, cumpărarea și vânzarea unui număr de 757 de cărți și periodice. Agenția D.P.A., care transmite această știre, relatează că hotărârea cu privire la instituirea cenzurii a fost luată datorită faptului că în ultimul timp spectatori subționali prin aplauze care resplică actelor care condamnă instaurarea dictaturii.

Centenarul Canadei

Imagine din Montreal

Poporul canadian celebrează astăzi sărbătoarea sa națională, ziua creării Confederației canadiene. Acum un veac, la 1 Iulie 1867, se uneau provinciile Ontario, Quebec, New Brunswick și Nova Scotia. Alte șase provincii aveau să intre mai târziu în Confederație cu capitala la Ottawa.

Implinirea în acest an a unui secol de la crearea Confederației prilejuiește, de la un capăt la altul al Canadei, ample manifestări omagiale. Festivitățile durează tot anul. Încep în noaptea revelionului, primul ministru Lester Pearson a aprins, pe dealul din fața parlamentului, o flacăără memorială. Dar evenimentul cel mai răsunător s-a petrecut, la 28 aprilie, la Montreal, când prima expoziție universală organizată în America de Nord — „Expo 1967” — și-a deschis larg porțile.

În prezent, festivitățile sînt în toi. Ele constituie, în primul rînd un prilej de trecere în revistă a realizărilor. La ora centenarului, Canada este o mare țară modernă, cu o vie activitate industrială.

Canada este o țară foarte bogată. Produce 80 la sută din nichelul țării occidentale, se situează printre primele din lume la producția de azbest, platină, zinc, cadmiu, cobalt

etc. Din cinci pagini de ziare tipărite pe continentul american, trei sînt tirate pe hîrtie canadiană. În regiunile de presie din provinciile Alberta, Manitoba și Saskatchewan, pe unde indienii trochezi pîdeau cîndva turmele de bizoni sălbatici, se întind lanuri nesfîrșite de grâu, al cărui export aduce Canadei în fiecare an mari venituri.

Creșterea potențialului economic îi asigură Canadei o participare sporită la comerțul internațional, situînd-o pe locul cinci în lume la volumul global și pe locul nouă din punct de vedere al cifrei de comerț exterior pe cap de locuitor. Indemnată de interesele sale economice, Canada și-a dezvoltat, mai ales în ultimii ani, schimburile economice cu țările socialiste.

După cum se știe, în primăvara acestui an, s-au stabilit relații diplomatice între Republica Socialistă Română și Canada. Prin aceasta se deschid noi perspective pentru dezvoltarea multilaterală a relațiilor de colaborare româno-canadiene, reciproc avantajoase. Cu prilejul sărbătorii naționale a Canadei, poporul român transmite poporului canadian sincere felicitări și urări de pace și prosperitate.

Întrevederi ale ministrului de externe român

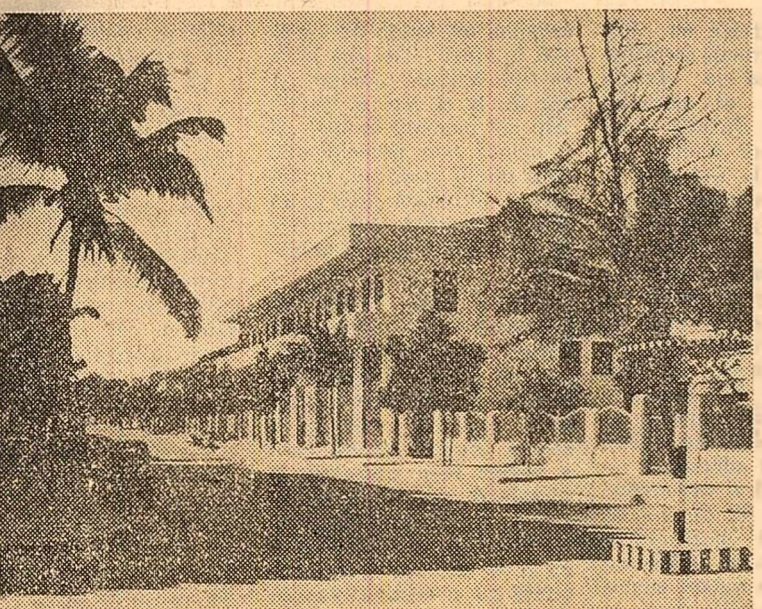
NEW YORK 30 (Agerpres) Delegația română la lucrările sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. a continuat să aibă numeroase întâlniri și contacte legate de problemele aflate pe ordinea de zi a sesiunii. Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, s-a întâlnit și a purtat discuții cu Ibrahim Makhos, vice-premier și ministru al afacerilor externe al Siriei, Abdelaziz Bouteflika, ministrul de externe al Algeriei, Emile Zinsou, ministrul afacerilor externe al Republicii Dahomei, Georges Hakim, ministru al afacerilor externe al Libanului, Birane Ma-

madou Wane, ministrul afacerilor externe al Mauritaniei, Habib Bourghiba jr., ministrul afacerilor externe al Tunisiei.

Vineri, Corneliu Mănescu a avut întrevederi la sediul O.N.U. cu Mahmud Pawzi, asistent al președintelui R.A.U. pentru afaceri externe, și Roger Seydoux, reprezentant permanent al Franței.

În aceeași zi el a participat la o masă oferită de Ardechir Zahedi, ministrul afacerilor externe al Iranului. Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Șapte ani de independență a Somaliei

Mogadiscio, capitala Somaliei

Somalia este în sărbătoare. Se împlinesc astăzi șapte ani de la proclamarea independenței sale. Tînăra republică de pe tîrmul de est al Africii a luat ființă la 1 Iulie 1960 prin unirea Somaliei și a Somalilandului — rezultat al unei lupte grele și îndelungate duse de somalezii pentru înălțarea dominației străine și fîntarea unui stat național.

În anii de după cucerirea libertății, poporul somalez și-a concentrat eforturile în direcția lichidării greleii moștenite a trecutului, a consolidării economiei naționale. Bazîndu-se pe folosirea cit mai largă a resurselor minerale cit și a produselor agricole și animale, actualul plan de cinci ani acordă o mare importanță dezvoltării industriei, agriculturii și căilor de comunicație. Somalia se afirmă ca un

stat iubitor de pace. Ea se pronunță pentru lichidarea răzmerișilor colonialismului și rasismului în Africa, pentru consolidarea independenței țărilor sale.

Relațiile dintre Republica Socialistă România și Republica Somalia cunosc o dezvoltare pozitivă. O ilustrare elocventă a acestui fapt o constituie vizita făcută în Somalia în februarie de către președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, ca și vizitele făcute în ultimii ani în țara noastră de unele personalități politice somaleze.

Poporul român transmite călduroase felicitări poporului somalez, urîndu-i noi succese în lupta sa pentru consolidarea independenței naționale, pentru prosperitate și pace.

„Zilele electrotehnicii franceze”

Polona, ar prilejuit, printre altele, o conferință științifică franco-poloneză care a discutat numeroase probleme legate de cele mai noi realizări și cercetări științifice în domeniul electrotehnicii, construcției de utilaje și metode moderne de transformare a energiei. S-a hotărît ca anul viitor să se organizeze, pentru prima oară în Franța, „Zilele electrotehnicii poloneze”.

Notă de protest a M.A.E. al R. P. Chineze. Intr-o notă înmînată însărcinatului cu afaceri al Marii Britanii la Pekin, D. C. Hopson, Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Chineze protestează împotriva zborului de recunoaștere efectuat la 26 Iunie de un avion britanic deasupra unui grup de insule din provincia Guandun. M.A.E. al R. P. Chineze cere guvernului Marii Britanii să ia măsurile pentru încetarea imediată a acestor provocări.

Direcțiunea Partidului Comunist Italian a anunțat în-

cetarea din viață a lui Renzo Laconi, membru al C.C. al P.C.I., vicepreședinte al grupului parlamentar al Partidului comunist.

Documentul final al „rundeii Kennedy”, desfășurată la Geneva între anii 1964—1967, s-a semnat vineri. Nemulțumite de rezultatele acestor negocieri, 8 state în curs de dezvoltare nu au semnat documentul final.

Un puternic incendiu a izbucnit joi seara la cea mai modernă gară din Roma: „Termini”. Pompierii au luptat toată noaptea, ca și în cursul zilei de ieri pentru a localiza focul care a transformat subsolurile gării într-un adevărat vulcan din care continuă să fișnească flăcări și un puternic fum. Ei nu au reușit încă să se apropie de numeroasele focare ale incendiului de unde se aud din cînd în cînd explozii puternice.

În cadrul unei întrevederi care a avut loc la Belgrad între Toma Granfil, membru al Veceii Executive Federale, președintele părții iugoslave a Comitetului mixt italo-iugoslav pentru colaborarea economică, industrială și tehnică, și Maurizio de Strobel, ministru împuternicit în Ministerul de Externe al Italiei, conducătorul unei delegații comerciale aflate în vizită în R.S.F. Iugoslavia, s-au discutat probleme ale colaborării economice dintre cele două țări.

Maiorul Abdel Kader Shabou, membru al Consiliului Național al Revoluției, secretar general în Ministerul Apărării Naționale al Algeriei, s-a aflat între 23 și 30 iunie la

Comunicat după convorbirile franco-turce

PARIS 30 (Agerpres). — În încheierea vizitei în Franța a președintelui Turciei, Cevdet Sunay, a fost dat publicității un comunicat în care se arată că în cursul convorbirilor s-a constatat o concordanță asupra politicilor fundamentale a celor două țări care urmăresc, potrivit mijloacelor și modalităților adecvate situațiilor fiecăreia, consolidarea păcii internaționale. În comunicat se subliniază, în continuare, că politica de destindere și normalizare a relațiilor bilaterale dintre țările din Estul și Vestul continentului european a obținut rezultate încurajatoare și trebuie să fie continuată pentru a se ajunge la soluționarea problemelor care divizează încă Europa.

Referindu-se la situația din Orientul Mijlociu, comunicatul arată că guver-

nele celor două țări „deplîng faptul că problemele care se pun între Israel și țările arabe au fost agravate de război” și declară că este inacceptabilă situația rezultată de pe urma ocupației de teritorii prin operațiuni militare. „Numai o reglementare liberă acceptată, se spune în comunicat, ar putea să rezolve într-o bună zi ansamblul problemelor care se pun”.

Partea franceză și-a exprimat speranța că „convorbirile bilaterale dintre Turcia și Grecia vor duce la reglementarea conflictului (din Cipru) în spiritul echității și respectării drepturilor celor două comunități de pe insulă”.

Președintele Franței, de Gaulle, a acceptat invitația de a vizita Turcia.

Socoteala de acasă... și cea de la Bruxelles

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

O nouă tentativă britanică de a înolui fluvicul Pieței comune a dat greș. La Bruxelles, unde s-a întrunit Consiliul ministerial al C.E.E., în situație dezbateri s-a situat cunoscuta insistență a Marii Britanii de a se urgența examinarea candidaturii sale la Piața comună. Această precipitare britanică pare să fi fost aplănată de președintele de Gaulla la recenta întâlnire cu premierul Wilson. Și totuși, ceea ce nu s-a realizat la Versailles, s-a încercat la Bruxelles. De data aceasta, cu sprijinul unor miniștri de externe, în special al Beneluxului.

Întreaga manevră a urmărit de fapt să obțină o „audiere” a unei delegații britanice, care să-și poată astfel prezenta punctul de vedere la Bruxelles încă înainte de vacanța de vară. Fapt care ar fi creat cel puțin impresia că tratativele cu Marea Britanie au și început. Ceea ce însă, pe de altă parte, nu coincide deloc cu părerea Parisului, expusă destul de clar de ministrul de externe Coups de Muroille. Acesta demostrează inutilitatea prezenței britanice, arătînd că persoanele oficiale de la Londra au avut în repetate rînduri prilejul de a-și

spune cuvîntul altă dincolo de Canal cit și pe continent și, deci, nu ar mai fi de așteptat nimic nou. În al doilea rînd, nu poate fi vorba de încă o convocare a reprezentanților Londrei pînă cînd nu se efectuează un studiu profund și detaliat al tuturor implicațiilor pe care le prezintă candidatura britanică pentru viitorul Comunității Economice Europene.

Impasul nu a putut fi depășit și rezultatul maxim al dezbaterii de la Bruxelles a fost acordul de a încredința o comisie a C.E.E. cu încredințarea unui raport. Potrivit prevederilor mai optimiste, acest document ar avea șansa să fie terminat abia pe la sfîrșitul lunii septembrie, deși oficial nu a fost stabilit nici un termen. Perspectivă îndelungată și incertă. Și aceasta tocmai cînd Londra pretindea să trimită, luna octombrie, la Bruxelles, la o nouă întrunire ministerială a C.E.E., o delegație condusă de ministrul de externe George Brown, sau chiar de premierul Harold Wilson.

În presa britanică este reflectată o anumită iritare față de ceea ce aici se numește în mod curent „tactica franceză a ter-

Congresul S. F. I. O.

La Suareres s-a deschis joi cel de-al 56-lea congres național al Partidului Socialist S.F.I.O. Pe ordinea de zi a congresului, care va dura pînă duminică, figurează probleme privind evoluția Federației stîngii (formațiune politică ce grupează trei familii politice, dintre care cea mai importantă este partidul S.F.I.O.), raporturile cu Partidul Comunist Francez, politica generală și tactica pentru alegerile din toamnă, precum și alegerea organelor de conducere.

Guy Mollet, secretarul general al partidului, a prezentat raportul general de activitate, care a fost adoptat în raport se arată că S.F.I.O. se pronunță pentru o fuzionare a formațiilor politice care alcătuiesc federația, cu condiția ca aceasta să evolueze spre un partid „cu adevărat democrat și socialist”. Printre altele, în raport se spune: „Știm cu toții că divizarea stîngii, în general, și divizarea muncitorilor, în special, constituie arma cea mai puternică în mîna privilegiatilor

În prima zi a congresului a fost adoptată, de asemenea, o propunere a lui Guy Mollet de inițiere a unor dezbateri de politică externă și privind situația internațională, în vederea definirii clare a poziției S.F.I.O. asupra acestor probleme.

Luînd cuvîntul în cadrul lucrărilor congresului, Gaston Defferre, președintele grupului parlamentar al Federației stîngii democratice și socialiste în Adunarea Națională, s-a pronunțat pentru fuzionarea imediată a partidelor care alcătuiesc această Federație (Partidul Socialist S.F.I.O., Partidul Radical și Convenția cluburilor). El și-a motivat propunerea prin necesitatea creării unei forte politice organizate.

AI. GHEORGHIU
Paris